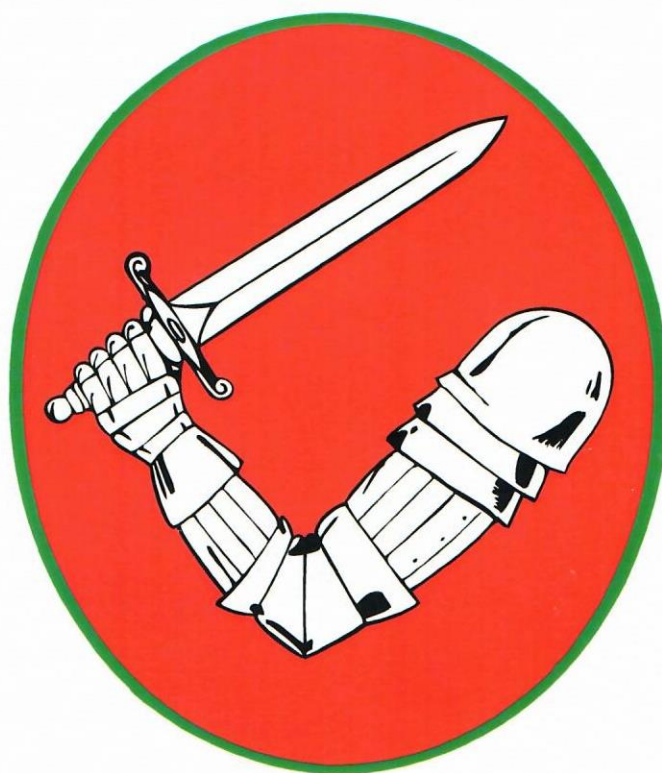

Posádkové velitelství Praha

2020

Jsme nositeli české historie

Historie pražské posádky se začala psát v roce 1621, kdy byla na Vyšehradě z příkazu Albrechta z Valdštejna založena první vojenská posádka. Od této doby velitelé pražské posádky bránili Prahu před útočníky a tvořili historii českých zemí. Reprezentovali, také veleli koaličním armádám. I proto se můžeme pyšnit jednou z nejdelších tradic existence posádky hlavního města v celé Evropě.

„V současnosti dále reprezentujeme AČR na veřejnosti, účastníme se zahraničních operací a dále transformujeme Posádkové velitelství Praha v reprezentativní a moderní vojenský útvar“, uzavírá velitel plukovník Radek Šíba.

Albrecht z Valdštejna s odznaky knížecí moci, s insigniemi Řádu zlatého rouna, maršálskou holí a šerpou.

Vystoupení Exhibilční jednotky na DrillFestu 2019, Staroměstské náměstí

Mise OSN v Demokratické republice KONGO, mjr. Tomáš Ševčík

Velitelé posádky Praha

1622–1918

1622	generalissimus Albrecht Václav Eusebius kníže Valdštejn, vévoda frýdlantský	1797–1798	generalissimus arcivévoda Karel Rakouský
1627–1638	polní maršál don Baltazar de Marradas et Vique	1798–1800	polní podmaršálek Karel Josef svobodný pán Sterndahl
1638–1639	polní strážmistr Ladislav Burian hrabě z Valdštejna	1800	generalissimus arcivévoda Karel Rakouský
1639–1652	polní maršál, velkopřevor maltézskeho řádu Rudolf hrabě Colloredo-Walldsee	1800–1801	polní podmaršálek Karel Josef svobodný pán Sterndahl
1653–1665	polní podmaršálek Johann baron van der Kroon	1801–1803	Michael baron Melas
1665–1671	polní strážmistr Wolf Friedrich hrabě Neuding	1803–1805	polní zbrojmistr Jan hrabě Kolowrat-Krakovský
1671–1690	polní zbrojmistr Johann Franz svobodný pán Kaiserstein	1805	Anton baron Myllus
1690–1691	generál jezdeckva Kryštof Vilém svobodný pán Harant z Polžic a Bezdruzích	1805–1809	Kryštof baron Lattermann
1691–1706	polní maršál Wilhelm hrabě Daun	1809	polní zbrojmistr Jan hrabě Kolowrat-Krakovský
1706–1716	polní zbrojmistr Václav Hroznata hrabě Guttenstein	1809–1816	generál jezdeckva Johann Sigismund hrabě Riesch
1716–1730	polní maršál Damian svobodný pán Sickingen	1816–1823	polní zbrojmistr Jan hrabě Kolowrat-Krakovský
1730–1733	polní podmaršálek Ottokar Franz Jakob hrabě Starhemberg	1823–1829	polní zbrojmistr Vincenc hrabě Kolowrat-Libštejnský
1733–1745	polní maršál Karel Hermann hrabě Ogilvy	1829–1833	Ignaz hrabě Gyulai
1746	polní maršál František Václav hrabě Wallis	1833–1840	polní zbrojmistr Alois Gonzaga kníže Liechtenstein
1746–1751	polní maršál Jan Jiří Kristián kníže Lobkowitz	1833–1840	polní zbrojmistr Emanuel hrabě Mensdorff-Pouilly
1751–1757	polní maršál Maximilian Ulysses hrabě Browne baron de Camus a Mountany	1840–1848	polní maršál Alfred kníže Windischgrätz
1757–1760	Ferdinand hrabě Harsch	1848–1850	polní zbrojmistr František Josef hrabě Khevenhüller-Metsch
1760–1763	polní zbrojmistr Johann baron Partini von Stockach und Neuhof	1851–1866	generál jezdeckva Eduard hrabě Clam-Gallas
1765–1778	polní zbrojmistr Friedrich Georg hrabě Wied-Runkel	1866–1870	generál jezdeckva Vilhelm Albert kníže Montenuovo
1778–1779	polní zbrojmistr Karl Reinhard svobodný pán Ellrichshausen	1870–1871	polní podmaršálek Johann Karl hrabě Huyn
1779–1783	polní zbrojmistr Joseph hrabě Siskovics	1871–1874	polní zbrojmistr Alexandr baron Koller
1784–1789	polní zbrojmistr Michael Jan Ignác hrabě Wallis	1874–1878	polní zbrojmistr Josef svobodný pán Philippovich
1789–1791	polní maršál Ludwig hrabě Brechainville	1878	polní zbrojmistr Eduard svobodný pán Lilzelhofen
1784–1789	polní zbrojmistr Michael Jan Ignác hrabě Wallis	1878–1881	polní zbrojmistr Josef svobodný pán Philippovich
1789–1791	polní maršál Ludwig hrabě Brechainville	1881–1882	polní zbrojmistr Eduard svobodný pán Lilzelhofen
1791–1792	polní zbrojmistr Friedrich kníže Hohenlohe-Kirchberg	1882	Gustav baron König
1792–1795	polní maršál Václav hrabě Thun-Hohenstein	1882–1889	polní zbrojmistr Josef svobodný pán Philippovich
1795–1796	polní maršál Blasius Columban svobodný pán Bender	1889–1899	polní zbrojmistr Philipp hrabě Grünne
1796–1797	polní zbrojmistr František Josef hrabě Kinsky	1899–1904	polní zbrojmistr Ludvík Fabiní
		1904–1908	polní zbrojmistr Hubert šlechtic Czibulka
		1908–1912	generál pěchoty Albert baron Koller
		1912–1914	polní zbrojmistr Arthur svobodný pán Giesl z Gieslingenu
		1914–1916	polní podmaršál Šimon Schwerdtner von Schwertburg
		1916	polní podmaršál Karel baron Lukas
		1916–1918	polní podmaršál Paul, šlechtic Kešťranek
		1918	polní maršál Eduard Zanantoni

1918–1992

1918–1919	Jan Smrček	1938	František Fabian	1952	František Janda
1919–1921	Josef Šnejdárek	1938–1939	Jaroslav Červinka	1952–1956	Otakar Rytíř
1921	Karel Voženilek	1939–1941	František Fabian	1956–1960	Ladislav Kolovratník
1921–1923	Hynek Ignác Gibiš	1941–1942	Libor Vítěz	1960–1962	Zdeněk Kamenický
1923–1928	Alfréd Škvára	1942–1944	Karel Pražák	1962–1968	Evžen Chlad
1928	Václav Šidlík	1944	Theodor Lang	1968–1973	Ladislav Kilián
1928	Josef Bílý	1944	Jan Adamec	1973–1974	Štefan Bunzák
1928–1929	Václav Šidlík	1944–1945	Gustav Viktorin	1974–1987	Miloslav Zíka
1929–1931	František Bartoš	1945–1947	Miroslav Miklík	1987–1989	Emil Liška
1931–1934	Vojtěch Klecanda	1947–1948	Prokop Kumpošt	1989–1990	Florián Rygál
1934–1935	Bedřich Homola	1948–1951	Josef Ejem	1990–1991	Josef Vincenc
1935–1936	Rudolf Vliest	1951–1952	František Papoušek	1991–1992	Jindřich Exner
1936–1938	Cyril Langer				

1993–2020

1993–1995	plk. Jindřich Exner	2003–2004	plk. Vladimír Svoboda	2013–2019	plk. gšt. Milan Vrt
1995–2001	plk. Miloš Salač	2004–2008	plk. Jan Černík	2020	plk. gšt. Radek Síba
2002–2003	plk. Pavel Rybák	2008–2013	plk. gšt. Pavel Kantor		

leden 2020

Nový rok, nový velitel

Během slavnostního nástupu v pondělí dne 6. 1. předal bojový prapor Posádkového velitelství Praha plukovníku Radku Šíbovi první zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálporučík Jaromír Zůna. Zároveň mu popřál mnoho úspěchů v nové funkci. Generál Zůna také poděkoval podplukovníku Jánu Kotvasovi, který dosud vykonával funkci velitele útvaru z pověření, za dobře vykonávanou práci během celého roku 2019, kdy posádka Praha zaznamenala mnoho změn.

plk. Šíba při převzetí bojového praporu PVP

plk. gšt. Ing. Radek Šíba

Novým velitelem Posádkového velitelství Praha se stal plukovník gšt. Radek Šíba. Dříve působil na Společném operačním centru MO, kde od roku 2013 zastával pozici zástupce ředitele. Sloužil také u 43. výsadkového praporu či 4. brigády rychlého nasazení. Účastnil se několika zahraničních misí, v roce 2002 absolvoval svou poslední zahraniční operaci na území Kosova. Velitel pochází z Mariánských Lázní, je ženatý a mezi jeho největší koníčky patří sport, především bruslení, lyžování a cyklistika, také cestování, kutilství a četba beletrie. Rád s rodinou objevuje krásy naší země, a to nejen historické na hradech a zámcích, ale i na túrách s batohem na zádech.

Při prvním setkání s vojáky Posádkového velitelství Praha pan plukovník zdůraznil: „Ve své práci se budu snažit navázat na práci svých předchůdců. To se neobejde bez důvěry a hlavně bez vzájemné komunikace. K mým prioritám se rovněž řadí kvalitní reprezentace Armády ČR na veřejnosti“.

Úvodní slovo nového velitele na nástupišti PVP

Chceme být stále více vidět

Zvyšující se požadavky na tiskovou službu a prezentaci PV Praha a podřízených útvarů nám byly impulsem pro zřízení útvarového facebooku, instagramu a aktualizaci internetových stránek. Focení, natáčení videí a propagace se stala nedílnou součástí naší práce. Stejně jako pořizování propagačních předmětů pro rekrutaci.

Facebookový profil PVP

Webové stránky PVP

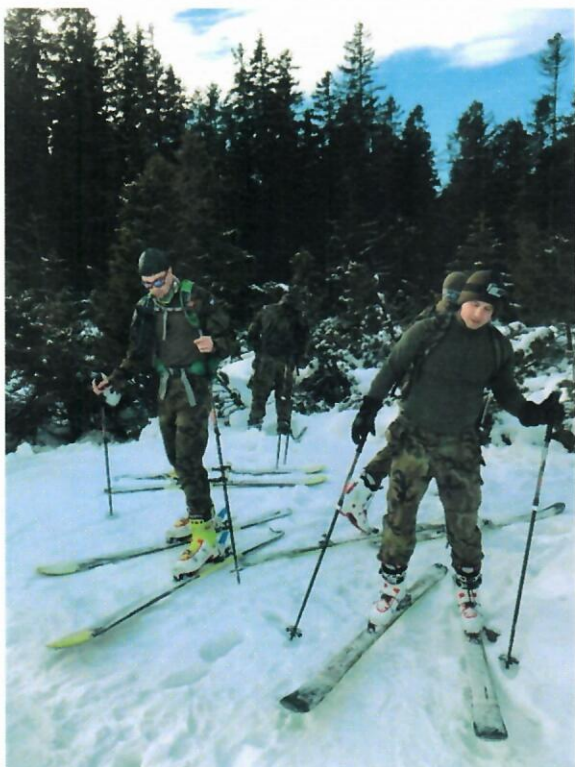
Soustředění Winter Games 2020

Jako každý rok chceme dokázat „světu“, že vojáci Čestné stráže AČR nejsou jen výstavní kousky na parády, ale i chlapi, kteří umí tvrdě makat a dřít na své fyzické. Uspořádali jsme tedy soustředění pro přípravu na Winter Games. Uskutečnilo se ve Velké Úpě v Krkonoších, v termínu 13. – 17.1., kde nás sportřák (npor. Migdau) připravil na podmínky, které by nás mohly v Rakousku při závodech potkat. I přes opravdovou dřinu a únavu jsme si soustředění užili. Všichni jsme zpátky domů odjížděli s dobrým pocitem. Jsme připraveni na zimní závody, které nás čekají hned v únoru.

Sestava (zleva): npor. David Nováček, npor. Jan Migdau, npor. Lukáš Částka, svob. Michal Škoda, des. Tomáš Bašarin, des. Zdeněk Nosek, des. Aleš Janda, svob. Michal Procházka, svob. Tomáš Svoboda a fotograf nrtm. Jiří Maryška.

První výběh. Jsme odhodláni a připraveni na vše.

Jen trénink dělá šampiony a my chceme vyhrát.

Za tohle ta dřina prostě stojí.

Až na vrcholky hor .. a stále s úsměvem.

Je brzy a zima, únava se začíná projevovat.

Zdenda dospává ve stoje, Jandis doplňuje energii. Oba vědí, co je čeká.

Počasí nám dnes nepřeje, ale my makáme dál.

únor 2020

Trénovat se vyplatilo

Ač nejsme vysokohorskou velmocí, českým vojákům se na sněhu mimořádně daří. V rakouských Alpách se na přelomu ledna a února v týdnu 27. – 1.2. konal závod čestných stráží ze středoevropského regionu.

Do závodu nastupujeme s úsměvem a plní síl. Zleva: kpt. Michal Frčka, svob. Michal Škoda, des. Aleš Janda, npor. David Nováček, svob. Michal Procházka, des. Zdeněk Nosek, nrtm. Jiří Maryška. V pokleku: des. Tomáš Bašarin, npor. Jan Migdau

V individuálním závodě získal 3. místo npor. Jan Migdau a 5. místo nrtm. Jiří Maryška

V závodě týmů jsme vybojovali stříbro.

Soutěžilo se v oblasti rakouského lyžařského střediska Obdach a ani zde nechyběli členové horských jednotek (konkrétně z Rakouska a Slovinska) či závodníci z polské armády. Vojáci z Prahy se závodu účastní od roku 2008 a na stupních vítězů se umisťují pravidelně.

tým A posádky Praha těsně před startem závodu

Podle velitele PV Praha je soutěž atraktivní z mnoha důvodů: „Účastní se jí velké množství startujících, s nimiž mohou naši vojáci poměřit síly. O úspěchu často rozhoduje nejen rychlost a výdrž, ale i momentální soustředění, trpělivost a přesnost. Což jsou přesně schopnosti, které naši vojáci denně uplatňují při své práci,“ vysvětlil význam závodu plukovník Radek Šíba.

Tým B posádky Praha des. Aleš Janda, des. Zdeněk Nosek, des. Tomáš Bašarin, svob. Michal Škoda

Tři disciplíny – přesun na skialpech, střelba z útočné pušky, hod granátem

Za ideálních povětrnostních podmínek se do bílé stopy na sedmikilometrový přesun v hornatém terénu vydalo osm příslušníků (dva týmy) Posádkového velitelství Praha a pět desítek závodníků ostatních zemí. Dálkový běh doprovázený střelbou třemi náboji na biatlonové terče ve vzdálenosti 50 metrů a hodem tří granátů na cíl dokončili všichni závodníci posádky Praha s dobrým výsledkem. K dosaženému bodovému ohodnocení se následně připočítal čas z obřího slalomu. Bronzovou medaili získal nadporučík Jan Migdau. Jen těsně za ním skončili jeho kolegové nadrotmistr Jiří Maryška a nadporučík David Nováček, také ve výborných časech. Zlato a stříbro v soutěži jednotlivců vybojovali dva příslušníci slovinských horských jednotek.

Tým B se vydává do závodu hlídek.

Příprava na střeleckou disciplínu v závodu družstev

Tři příslušníci týmu A sestřelují terče na pokyn kapitána týmu kpt. Michala Frčky

V královské disciplíně získal jeden pražský tým stříbro a další obsadil čtvrté místo

Winter Games 2020 vyvrcholily čtvrtý den královskou disciplínou – závodem čtyřčlenných týmů – patrol. Ty se vydaly na osmikilometrovou trasu vybaveny rakouskou útočnou puškou Steyr AUG, pistolí Glock 19 a čtyřmi cvičnými granáty. A-tým pražské posádky předvedl druhý nejrychlejší běžecký čas, ale ještě zásadnější byla jeho střelba. Nechybovali ani v jedné položce, takže v celkovém součtu brali členové týmu druhé místo a stříbrné medaile. Vítězi byli opět Slovinci, třetí místo získali Poláci z varšavské posádky. Ani druhý tým Posádkového velitelství Praha si vůbec nevedl špatně, neboť obsadil čtvrté místo.

Jsme v cíli – npor. Migdau a kpt. Frčka

„V letošním alpském závodě ukázali naši vojáci výbornou fyzickou zdatnost, ale i skvělou úroveň vojensko-praktických dovedností, zejména při střelbě a hodu granátem v horském terénu. Věřím, že účast v letní variantě vojenského víceboje v Maďarsku přinese našim týmům mety nejvyšší,“ pochválil závodníky plukovník Radek Šíba.

I přesto, že každým rokem přijíždí stále větší mezinárodní konkurence, jsme díky Migimu, který má na karavody připravené, schopni bojovat stále o první místo na bedně!

Také, jestli můžu, tak za celý tým zimní patroly velké díky Migimu !!

mlt. Jiri Matyska

A report 2/2020

Ve druhém čísle A reportu vyšel článek o nástupu nového velitele Posádkového velitelství.

Novým velitelem Posádkového velitelství Praha se stal plukovník Radek Šíba. Dosud působil jako zástupce ředitele Společného operačního centra MO, působil také u 43. výsadkového praporu a 4. brigády rychlého nasazení. Během lednového slavnostního nástupu poděkoval 1. ZNGŠ generálporučík Jaromír Zůna podplukovníku Jánů Kotvasovi, který dosud vykonával funkci velitele Posádkového velitelství Praha z pověření, za vykonanou práci během celého loňského roku, kdy posádka Praha zaznamenala mnoho personálních i organizačních změn.

březen 2020

Moje chrání Tebe, Tvoje chrání mne

Nastala doba koronavirová. Dne 19. 3. jsme byli rozděleni na směny a přestali se vídat se svými kolegy. Plně jsme začali využívat své služební mobilní telefony k „home office“.

Solidarita mezi lidmi vzrostla. Šití po domácku vyrobených roušek nabralo na obrátkách. V nouzovém stavu jsme si nejen více pomáhali, ale především se navzájem více ochraňovali. Pozadu nezůstali ani vojáci i občanskí zaměstnanci Posádkového velitelství Praha. Mnozí prokázali svou zručnost při hromadném šití roušek, které začalo 19. března.

Nevyužitá prostěradla a dílna naší švadleny. Jsme učenlivé a schopné všeho.

Velitel Posádkového velitelství Praha plukovník gšt. Radek Šíba vysvětluje: „Domluvil jsem se se svými vojáky, kteří dobrovolně nabídli pomoc při šití roušek nad rámec své běžné služební činnosti.

Roušky budou v tomto momentě primárně sloužit jejich kolegům a příslušníkům podřízených útvarů, kteří pomáhají při identifikaci potenciálně nakažených osob koronavirem. Je důležité, abychom se navzájem chránili. A proč tak neučinit svépomocí! Takže roušky, které by jinak byly přiděleny našim vojákům, takto mohou být použity jinde. Hlavně pro zdravotníky a lékaře. Bez jejich znalostí a péče bychom tuto situaci jen těžko obrátili k lepšímu.“

Naše posádkové roušky

Denně byli příslušníci Posádkového velitelství Praha schopni ušít a zkompletovat až 70 bavlněných roušek. Tímto způsobem bylo naplněno nařízení náčelníka Generálního štábu AČR armádního generála Aleše Opaty o povinnosti velitelů vybavit podřízené při výkonu služební

činnosti obrannými pomůckami. Vojáci posádky Praha tak opět prokázali, že kromě své běžné činnosti, která spočívá v reprezentaci AČR na veřejnosti a rozvíjení vojenské odborné přípravy, umí veřejnosti pomáhat i jinak.

Pomáhají všichni, bez rozdílů hodnosti a funkce - vrchní praporek i střelecký instruktor

Velitel společně s týmem vojákůň, které se podílely na šití roušek..

Jedna za všechny

VŠECHNY ZA JEDNU !!!

Jsem s vámi
SPOLEČNĚ!

Patricie

Poslední gerbera pro královnu oštěpu

Bylo nám ctí přispět k poslednímu rozloučení s touto skvělou sportovkyní, členkou „naší“ Dukly a dámou se vším všudy.

V komorní atmosféře, za účasti vojáků Čestné stráže AČR a za tónů písní Vojenského uměleckého souboru Ondráš se dne 20. 3. uskutečnil pohřeb olympijské vítězky v hodu oštěpem Dany Zátopkové.

Rozloučení v krematoriu v pražských Strašnicích

Vojáci praporu Čestné stráže odvedli profesionální práci

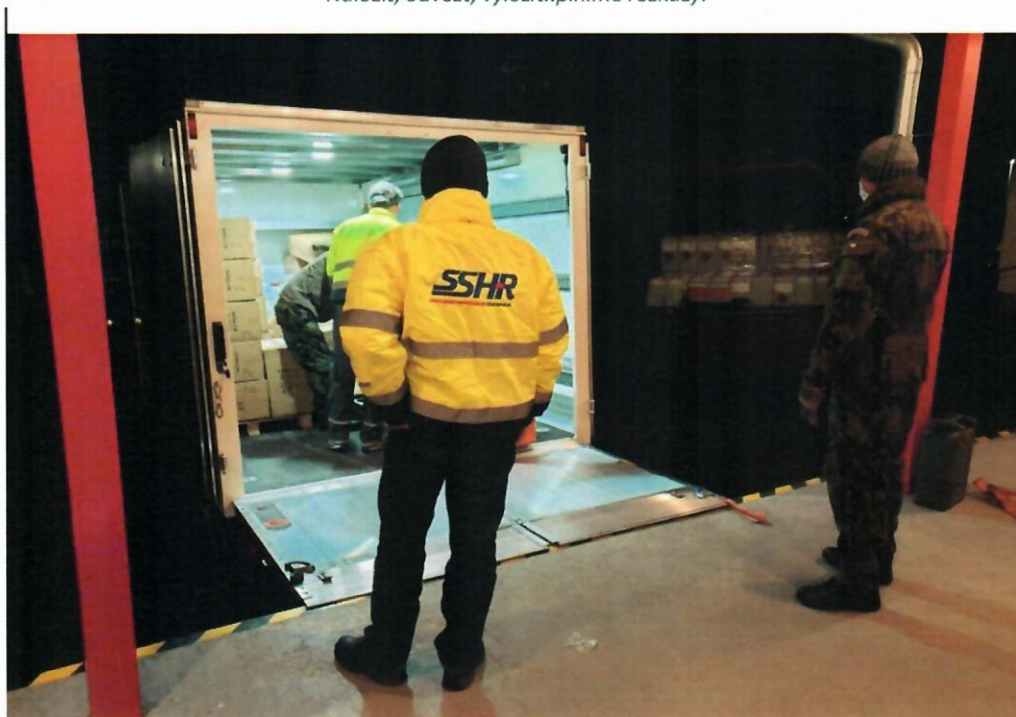
Přispěli jsme svou trochou ke zdárné distribuci

Naše motto „Čest a vlast“ máme ve svých srdcích, o to více jej můžeme proměnit v činy!

Vojáci a řidiči Posádkového velitelství Praha se dne 22.3. dobrovolně „hlásili ve službě“, aby pomohli svým kolegům z AČR s dopravou zdravotnického materiálu z pardubického letiště do skladu Státních hmotných rezerv u Sedlčan a také do Ostravy. Nejen rozvoz, ale i měření teploty na Generálním štábu, Ministerstvu obrany a také na Ruzyni bylo naším pracovním úkolem v první covidové fázi.

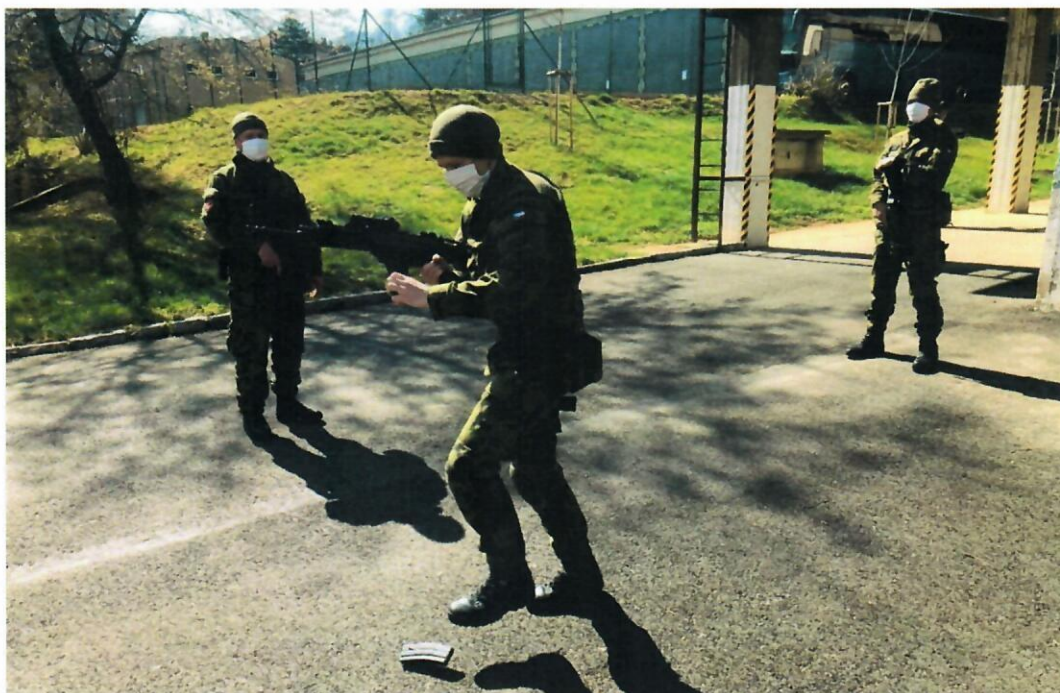

Naložit, odvézt, vyložit..plníme rozkazy.

Výcvik v rouškách

Díky pandemii koronaviru byly zrušeny téměř všechny protokolární akty. Přesto nezahlíme a věnujeme se své vojenské profesi. Výcvik nám lehce komplikují roušky, ale zvykáme si na ně.

Vojáci praporu věnují střelecké přípravě spoustu času. Prostory útvaru jim poskytují dostatek místa.

duben 2020

Hromadně jsme darovali krev v ÚVN

Osmadvacet příslušníků Posádkového velitelství Praha první týden v dubnu darovalo krev v Ústřední vojenské nemocnici. Tito vojáci darují krev jako jednotlivci pravidelně, hromadnou akci iniciovali poprvé. „Tato iniciativa není jen o dobrovolném dárcovství krve, ale především doufáme, že pro tuto dobrou věc nadchneme více našich příslušníků, a podpoříme tak dárcovství krevních skupin, jež je třeba doplnit,“ sdělil velitel PV Praha plukovník Radek Šíba.

Po nezbytném počátečním vyšetření a kontrole tělesné teploty bylo všem vojákům umožněno krev darovat. Odebírá se 450 mililitrů, což zabere asi pět až deset minut, celkem tedy nemocnice získala téměř 15 litrů této tekutiny. Krev, kterou darovali vojáci PV Praha, ÚVN použije především při operacích.

„Při předchozích odběrech jsem v nemocnici zaslechla, že bývá nedostatek některých krevních skupin, protože je málo dárců. Ukázalo se, že společné darování krve pomáhá motivovat více lidí. Tentokrát nás šlo najednou jednoznačně nejvíce. Já osobně jsem šla darovat i po pětadvacetihodinové službě, když je potřeba pomáhat, tak není co řešit. Být vojákyní Armády ČR také znamená mít zodpovědnost vůči občanům naší republiky, ale pomáhat i nad rámec svých běžných povinností,“ přiblížila svou zkušenost s podporou dárcovství desátnice Veronika Vlčková.

Vojáci posádky Praha už vypomohli mnoha kolegům zhotovením několika stovek látkových roušek a v současné době se v součinnosti s Vojenskou policií podílejí na identifikaci potenciálně nakažených osob.

Velitel druhé roty kpt. Tomáš Halfar prochází vyšetřením před darováním krve

Náš střelecký instruktor není jen střelec, je to borec a součást týmu. Pomáháme, jak můžeme.

Celý tým "dárců" společně s velitelem praporu pplk. Miroslavem Leškou

Na výzvu velitele praporečka Posádkového velitelství
Praha upřes. Pavla Dubca se 24 příslušníků praporeč BŠ,
velitelé i jako velitelé praporeč, rozhodlo darovat keo
v ústí Praha. Darování keo jsme rozdělili do dvou
skupin nejen s důvodem kapacity rekreačního místa, ale zejména
proto, že v této době jsme již "jisti" dvouměsíční honosy
resim v rámci praporečů proti šíření nákazy Covid-19.

Levným výsledkem celé akce nebylo pouze darování 15
líků keo, ale zejména to, že se již zúčastnili i ti, kteří
na oděvy keo pravidelně nechodí. Doufám, že tato
akce s naším ústředím pravidelně dále bude
pplk.

Není lepší výzvy!!!!

Zatímco se svět snaží zvládnout nebývalou koronavirovou pandemií, pokračujeme v naší snaze pomoci těm v první linii – lékařům, sestřám, zdravotnickým pracovníkům. V pondělí 20. 4. jsme pomohli vyložit 11 tun zdravotnického materiálu, který bude distribuován do nemocnic a dalších sociálních zařízení.

Budeme pokračovat, dokud to bude třeba!

Reprezentuj! Pracuj na sobě! Jsme tým!

Přestože je brzké ráno, jsme na Ruzyňském letišti připraveni plnit další úkoly spojené s pomocí proti covidu

Týmová spolupráce je důležitá. Celkem vyloženo 11 tun zdravotnického materiálu. Dneska už do posilovny nemusíme.

Hotovo. Po několika hodinách tvrdé práce odcházíme domů se skvělým pocitem pomoci. Letadlo je prázdné, auta naložena a materiál směřuje do nemocnic a zařízení, kde ho nutně potřebují.

Děkujeme, že s námi bojujete.

Vojáci Posádkového velitelství prostřednictvím FB stránek a krátkého promo videa z výcviku děkují všem, kteří spolu s nimi stojí v první linii.

Udržuj odstup – nedotýkej se obličeje – dodržuj nařízení

Promo video bylo natočeno exhibiční jednotkou na nástupišti útvaru

Žádná drina není dost velká, jedná-li se o pomoc
či o poděkování našim kolegům / spolubojovníkům
proti této mlčené pandemii.

prap. Otakar Malok

květen 2020

Velitel PVP nabízí volná systemizovaná místa

I v této těžké době pandemie a obav myslíme na svou budoucnost. Vytvořili jsme nový propagační leták pro Čestnou stráž.

Příslušník čestné stráže je voják, který je hrdý na svou jednotku a vlast.

Cvičení s Čestňáky

Koronavirus nás nedostane. V týdnu od 18. do 23. 5. jsme připravili týdenní cvičební program pro udržení kondice, ale i pro udržení dobré nálady a optimismu. Tělocvikář Míra společně s dalšími vojáky posádky natočili videa, která byla prezentována na Youtube. Video byla uveřejněna v rámci celoarmádního projektu.

Na projektu makali: npor. Jan Migdau, npor. Lukáš Částka, prap. Miroslav Hvozdovič, nrtm. Jiří Maryška, des. Lenka Heblingová, des. Libuše Masárová, des. David Jirka, des. Tereza Kuldová.

Sportáci npor. Migdau, prap. Hvozdovič a organizátor nrtm. Maryška

75. výročí konce II. světové války

Každoročně jsou to právě vojáci Čestné stráže a vojenští hudebníci, kteří většinou hlavních vzpomínkových akcí dodávají punc důstojnosti a přesnosti. Tak tomu bylo i v květnu 1945, kdy ceremoniální úkoly začala hned po osvobození plnit čestná jednotka obnoveného 28. pěšího pluku.

Jsme pyšní, že můžeme pokračovat v této službě!!!!

Vzhledem k současným mimořádným opatřením si letos tuto událost nelze připomenout v obvyklém formátu. I v omezeném počtu jsme památku 8.5. uctili.

Čestná jednotka osvobozeného 28. pěšího pluku při slavnostním ceremoniálu

Nezapomeneme a jsme hrdi.

Čestná jednotka praporu Čestné stráže při slavnostním ceremoniálu

červen

Stále s rouškami, ale už v akci

Díky rozvolňování opatření proti pandemii COVID-19 se u Posádkového velitelství Praha pomalu rozjíždí běžný režim. Po téměř třech měsících jsme začali plnit veškeré úkoly, které nám současně platná nařízení umožňují.

V prvním červnovém týdnu jsme zabezpečili první pietní a slavnostní akty. Uvítali představitele slovenské vlády během jejich státní návštěvy, uspořádali červnový nástup a výcvik odstartovali naplno!

Back on track!

Naše nástupiště je dostatečně velké. Dodržujeme dvoumetrové rozestupy.

I s rouškami jsme to na Ruzyni „ustáli“.

Držíme palce spolubojovníkovi

Příprava na KOMANDO! Neboli PRE-KOMANDO. Kurz byl odstartován dne 1. 6. ve vojenském výcvikovém prostoru Boletice. Pod vedením příslušníků 42.mpr zkouší jeden „z nás“ (des. Lukáš Koukola), zda má na to, aby byl vybrán mezi adepty kurzu KOMANDO.

Lukáši, bojuj!!!! Čestňák se totiž neztratí ani na nástupišti, tím spíš ne v lese.

Na závěr kurzu dostal Lukáš toto vyhodnocení od majora Příka, který je zástupce velitele 42. mpr: „O vyslání do kurzu lze uvažovat po splnění přesunu na 8km se zátěží 8kg v limitu 60 minut (Lukáš měl čas 1:02:54). V případě jeho splnění má všechny předpoklady k úspěšnému absolvování kurzu KOMANDO – zbytek se naučí sám nebo v rámci kurzu. Má mindset bojovník, ale nevyčnívá, což je výhodou. Každopádně je správně motivován, což je nejdůležitější“.

Závěrečné vyhodnocení všech bojovníků kurzu

Koncert Ústřední hudby „Pro Lidice“

Tradiční mezinárodní festival vojenských hudeb v Olomouci a Kroměříži, který se obvykle koná poslední srpnový víkend, se vzhledem k aktuální situaci neuskutečnil. Abychom své posluchače nepřipravili o hudební zážitek, uspořádali jsme na úterý 9. června v areálu Památníku Lidice koncert žesťového kvinteta Brass Five Ústřední hudby AČR. Na koncertě vystoupila sopranistka Lucie Silkenová a Honzík Musil, člen Kühnova dětského sboru.

Prostory Národního památníku v Lidicích

Žesťový kvintet Brass Five Ústřední hudby AČR

Na den přesně před 78 lety. Pietní vzpomínka na tragické události v Lidicích

Dne 10. 6. si přeživší i ústavní činitelé ČR v čele s prezidentem Milošem Zemanem připomněli výročí vyhlazení obce Lidice. Pietní akt byl poprvé od konce 2. světové války neveřejný, přesto se na místě sešly desítky lidí.

Za účasti vojáků Čestné stráže AČR a Ústřední hudby AČR byly položeny věnce na památku tragického osudu lidických občanů vyvražděných nacisty v roce 1942.

Přestože měli pana prezidenta a další vládní představitele „za zády“, zvládli to s naprostou přesností.

Resslova ulice

Dne 18. června 1942 bude vždy spojen s hrdinskými činy našich výsadkářů, kteří bojovali v kryptě kostela svatých Cyrila a Metoděje v Resslově ulici.

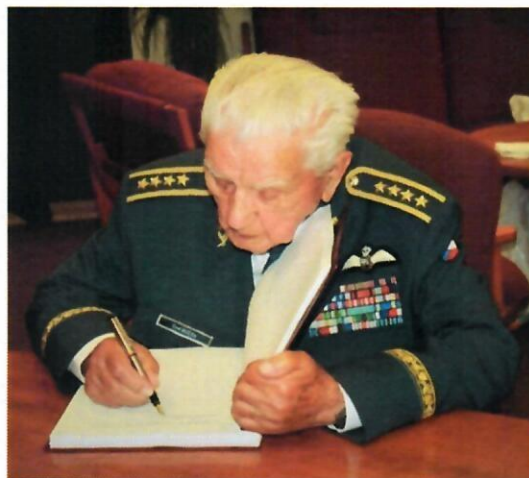

Velitel Posádkového velitelství plk. gšt. Šíba uctil dne 18. 6. památku hrdinů a svou přítomností své vojáky

Dotek dějin u PVP

Pokora, pevný charakter, statečnost a v neposlední řadě srdečné a přátelské chování tohoto posledního žijícího československého pilota britské RAF, bylo inspirující pro všechny, kteří se s ním setkali. Armádní generál Emil Boček při návštěvě Posádkového velitelství 16. 6. potvrdil tradičně úzkou spolupráci.

Pan generál při zápisu do posádkové kroniky

Bylo mi potěšením se s Vámi setkat pane generále

Vlastnoručně psané věnování od armádního generála Emila Bočka, při návštěvě PVP.

U příležitosti mé návštěvy, chci poděkovat
velitelství pražské posádky, za vše co pro nás,
válečné veterány z 2. světové války dělá.
Veliteli posádky přeji vše dobré a hodně úspěchů
v jeho národním práci.

16. června 2020.

Emil Boček 310. Sqdn. RAF.

Ministři obrany V4 v Praze

Pietní akt na Národním památníku na Vítkově dne 24. 6. symbolicky zahájil zasedání ministrů obrany zemí Visegrádské čtyřky. To naposledy probíhalo pod předsednictvím České republiky.

zleva: Jaroslav Naď, Lubomír Metnar, Tibor Benkő, Pawel Woźny

Armádní generál Aleš Opata na návštěvě posádky Praha: Každá výzva je příležitost

V úterý 23. 6. 2020 navštívil Posádkové velitelství Praha náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Aleš Opata. Generál se zajímal o výcvik jednotky, materiální zabezpečení a plánované úkoly.

Opatu přivítal velitel posádky Praha plukovník gšt. Radek Šíba v kasárnách Čínská. Zde byla připravena exhibice Ústřední hudby AČR pod vedením jejího zástupce velitele majora Patrika Spinka. Ústřední hudba AČR představila poutavou formou své muzikantské umění a náročné pochodové sestavy v show programu, kterým excelovala na několika festivalech vojenských hudeb v zahraničí i na domácím festivalu v Olomouci a Kroměříži. V současné době vojenští hudebníci svůj program inovují a cizelují tak, aby byli připraveni ho prezentovat široké veřejnosti v co nejlepším formátu, jakmile se festivalové programy opět rozjedou.

Ústřední hudba AČR předvedla svůj show program

Exhibiční jednotka Čestné stráže AČR následně předvedla své vystoupení, které podobně jako vystoupení Ústřední hudby naznalo v letošním roce řadu změn. Oba celky do svých řad přijaly největší počet „zelenáčů“ v historii. Vedoucí exhibice praporčík Otakar Málek a rotný Martin Červinka k tomu dodávají: „Díky pandemickým opatřením nebylo v letošním roce jednoduché se sejit a ve větší míře trénovat. Toto období jsme však využili k dokonalému začlenění všech nováčků. Hlavně díky jejich talentu a chuti učit se novým věcem, zvládli dnešní ostré vystoupení s noblesou.“

Generál Opata promluvil k vojákům, poděkoval jak Ústřední hudbě AČR, tak i příslušníkům Čestné stráže AČR za jejich práci a reprezentaci Armády ČR na veřejnosti. Na

závěr návštěvy generál Opata uvedl, že se za vojáky půjde podívat ještě v rámci jejich polního výcviku.

Exhibiční jednotka Čestné stráže bedlivě poslouchá slova díky od pana generála

pplk. Halačka na Síni tradic svou prezentací seznámil generála Opata s hlavními úkoly Posádkového velitelství.

Vlastnoručně psané poděkování od armádního generála Aleše Opaty, při návštěvě PVP.

Ďěkují vám za práci, kterou
děláte pro ČR!

A stylized handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Ležáky - Vzpomínáme každý rok

Letos s rouškami a v omezeném množství přítomných osob jsme si dne 24. 6. připomněli tragédii, která se stala v Ležácích v červnu roku 1942.

Vojáci Čestné stráže při kladení věnců

Den ozbrojených sil

Každý den má někdo svátek. Rozkazem prezidenta České republiky ze dne 7. 2. 2002 byl 30. červen stanoven jako Den ozbrojených sil České republiky. Stalo se tak v souladu s historickými tradicemi našich ozbrojených sil, kdy 29. června 1918 vydala francouzská vláda nótu, v níž uznala práva našeho národa na samostatnost a potvrdila veřejně i oficiálně Česko – slovenskou národní radu (ČSNR) jako nejvyšší orgán spravující všechny zájmy národa. V roce 2021 byla účast příslušníků PV Praha limitována dle platných opatření.

Čestná stráž společně s Hradní stráží při aktu na Národním památníku na Vítkově

FashionDay na posádce

Historické uniformy, plynové masky, zbraně, učebnice a další vychytávky, to byl jen kousek ze sbírky Radka Strnada.

Na ukázkou byly dne 9. 7. ve velké jídelně vystaveny např. uniformy od roku 1918 až po rok 1995, pruská jehlovka vz. 1854. Puška používaná v prusko-rakouských válkách roku 1866. Dále uniformy z období Československé lidové armády.

Sovětský samopal PPSH - 41 (Špagin). Zbraň používaná naší armádou v poválečném období.

Na obrázku uniformy první republiky vz. 21 a vz. 30

Nezvyklá návštěva na Posádkovém velitelství

V návaznosti na pietní akt na Kobyliské střelnici dne 30. 6. byl veliteli útvaru doručen e-mail s poděkováním za akt, společně se zajímavou zprávou.

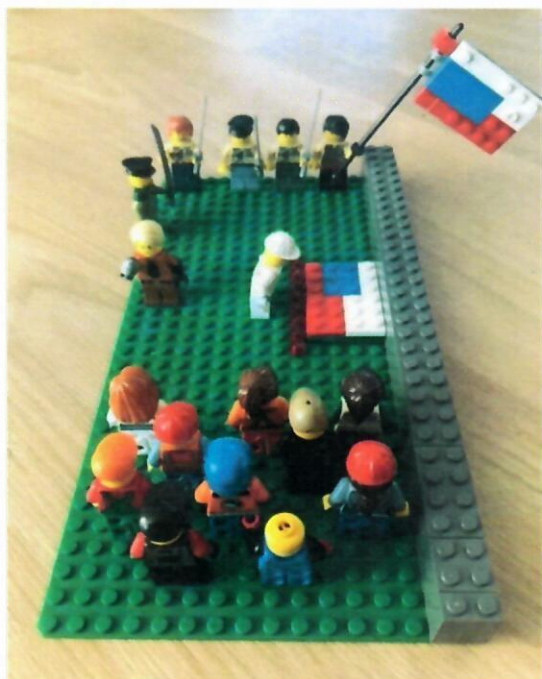
Vážený pane plukovníku,

dovolte, abych Vám poděkovala za zabezpečení pietního aktu "Plamen naděje" v Kobyliské střelnici dne 30. 6. 2020 v 19:30h pro Spolek pro zachování odkazu českého odboje. Čestná stráž a Ústřední hudba dodaly pietě nejenom na důstojnosti, ale hlavně na důležitosti tohoto smutného výročí 71 popravených vlastenců. Chtěla bych poděkovat za skvělou spolupráci s npor. Nováčkem a posílám z pietního aktu několik fotografií (autor Adam Litera).

V rámci večera bylo zapáleno 71 svíček za popravené vlastence a to zejména příbuznými padlých. Vyjadřuji poděkování i jejich jménem. Nejmladší účastník (9let) ihned po příjezdu domů dokonce z Lega postavil Čestnou stráž s vlajkou a vyjádřil tak pocity z akce vlastním dětským pohledem. Posílám proto také, třeba to Vaše vojáky potěší.

S pozdravem,

*Gabriela Havlůjová
předsedkyně
Spolek pro zachování odkazu českého odboje*

Model Čestné stráže při PA na Kobyliské střelnici od Jana Štokra

Čestná stráž při PA na Kobyliské střelnici

Sympatický, vstřícný, se zájmem o vše vojenské, takový je devítiletý Jan Štokr z Lubna. Jeho nadšení se odrazilo v tvůrčí činnosti, kdy tento chlapec po návštěvě pietního aktu v Kobyliště střílnici, sestavil model tohoto aktu za pomoci Lega.

Velitele Posádkového velitelství Praha plk. gšt. Ing. Radka Šibu Honzův model natolik nadchl, že se s ním chtěl osobně setkat a pozval ho k nám na návštěvu.

Honza se svými rodiči a vrchním praporčíkem na Sini tradic

Honza pozvání přijal a společně se svými rodiči dorazili na náš útvar. Ihned po příjezdu položili se svým otcem k bustě generála Tomáše Sedláčka květinu a vzdali tak hold tomuto válečnému hrdinovi. Po přijetí u velitele je vrchní praporčík útvaru nprap. Pavel Duben doprovodil na síň tradic, kde malému Honzovi a jeho rodičům v krátkosti představil náš útvar. Následovala ukázka zbraní, ze které byl Honza nadšený. Každou z nich si totiž mohl osahat a vyzkoušet. Překvapila ho váha smutečního samopalu vz. 58P, neboť takovou tíhu podle jeho slov nečekal. Poté si však vzal do ruky samonabíjecí pušku vz. 52/57, se kterou denně cvičí každý „čestňák“. Ta je ještě o něco těžší a Honza uznal, že: „ty kluci to mají opravdu těžký“.

Na závěr této návštěvy je čekalo přátelské posezení s velitelem útvaru, kde v uvolněné atmosféře velitel Honzovi osobně předal drobné dary a vyjádřil své poděkování.

Ústřední hudba AČR bez domova

Havarijní stav budovy z přelomu 19. století, kde od roku 1991 sídlí Ústřední hudba, zapříčinil nutnost nechat tento objekt kompletně zrekonstruovat. Již v roce 2015 se tento úmysl dal do pohybu. Byl zpracován projekt, vysoutěžena stavební firma a postupně byla zajištěna veškerá povolení. Dne 13. 7. byl objekt předán stavební firmě GEOSAN GROUP a. s. a rekonstrukce budovy na Parlářově ulici v Praze mohla konečně začít.

Budova Ústřední hudby před rekonstrukcí

Rekonstrukce bude kompletní jak z venku tak zevnitř. Odpadávající omítka, narušené zdivo od zatékání vody, kotelna na budově, která se neustále opravuje a je na rozpadnutí. To vše je nutné dát do pořádku. Kromě veškerého zasíťování dojde také k určitým přestavbám vnitřních prostor. Přízemní sklady se přesunou o patro výše a místo nich se vybuduje nové zázemí pro orchestr. Kompletně nová bude také zkušebna, která už téměř nevyhovovala hygienickým požadavkům, ať už to bylo nevyhovující osvětlení, špatná akustika, či snad houpající se podlaha.

Z důvodu takto rozsáhlé přestavby došlo k redislokaci osob a materiálu. Velení a štáb Ústřední hudby se přestěhoval do kasáren v Čínské ulici a kompletní orchestr včetně jeho velení a personalisty na Agenturu služeb v ulici Generála Píky.

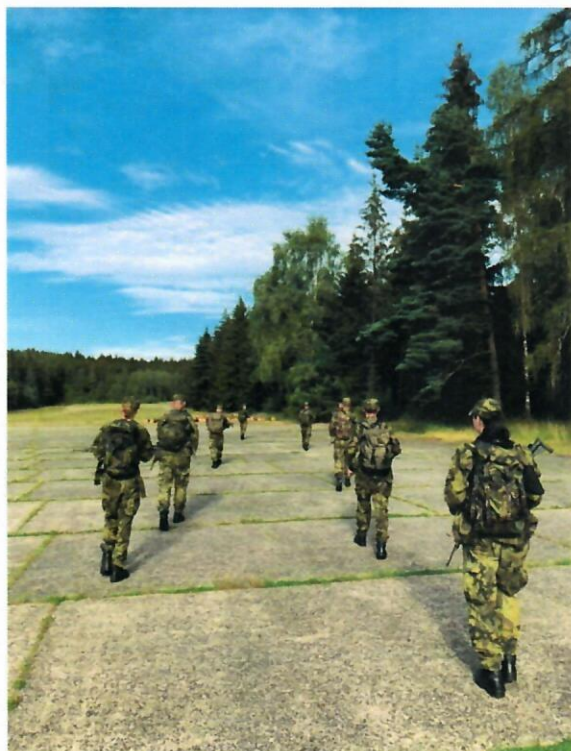
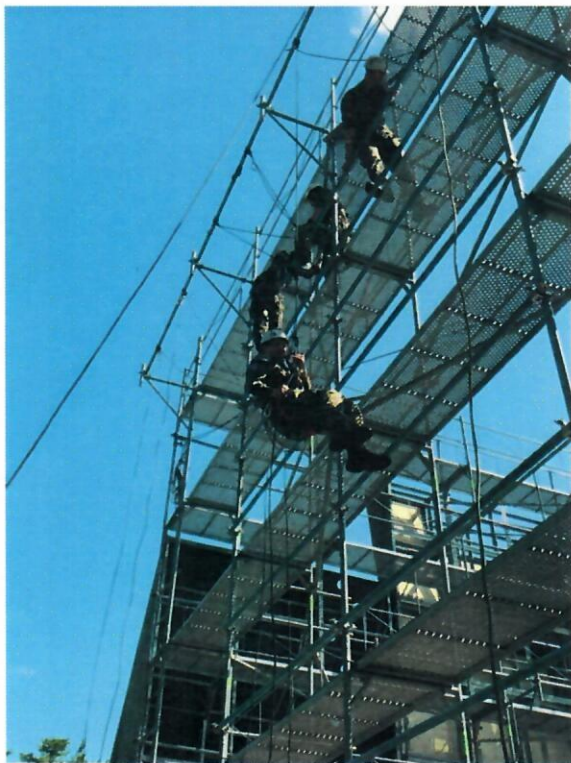
Na tuto celkovou rekonstrukci, v částce přibližně 114 miliónů korun, má stavební firma 333 dní. Pokud tedy půjde vše hladce a podle plánu, mohly by být práce ukončeny v polovině května 2021. Připočteme-li kolaudaci, na podzim roku 2021 bude mít Ústřední hudba Praha opět vlastní střechu nad hlavou.

Bourací práce uvnitř budovy byly zahájeny

Týdenní speciálka 2. roty v Bechyni

Vojenské lezení, lezecký trenažer Jakub, Vodácké centrum České Budějovice, vojenský výcvik v Jincích. To vše si užili během týdne vojáci 2. roty v rámci speciálního výcviku.

Vodácké centrum v Českých Budějovicích

Střelecká příprava Čestné stráže: Přesnost. Odhodlání. Nadšení.

Generál Opata spolu s vrchním praporčíkem Armády Peterem Smikem dne 28. 7. navštívili vojáky 1. roty Čestné stráže během střelecké přípravy, která je součástí jejich týdenního polního výcviku.

Arm. gen. Opata s velitelem útvaru plk. Šibou, velitelem praporu pplk. Leškou a vrchním praporčíkem AČR št. prap. Smikem, při příchodu na střelnici ve Vršovicích u Loun

Vrchní praporčík Armády České republiky zhodnotil návštěvu na střelbách: „Pohodová návštěva bez komparzu. Pokecali jsme s klukama, kteří ročně zabezpečují stovky rezortních akcí. Plus mezinárodní soutěže a exhibiční vystoupení se zbraněmi. Do toho všeho stíhají vševojskový výcvik. Já se tam potkal s dobrýma klukama dva tady rád zmíním. Jeden je skromnej kluk, kterýho jsem potkal minulý rok na soutěži Best Warrior u našich partáků z Nebrasky. Druhej svobodník M**, kterýho si vážím, protože má na svůj věk zdravý názory. Borci rád jsem Vás viděl a upřímně, jste budoucnost.“

Silou každého týmu je každý jeho člen! Síla každého jedince je jeho tým!

My jsme tým - Čestná stráž AČR

1. rota Čestné stráže společně se všemi "hosty" na střelnici ve Vršovicích

Úterý 28. července 2020. Na tento den budou příslušníci 1 roty Čestné stráže rádi vzpomínat. Měly to být rutinní střelby se zaměřením na střelbu na dlouhé a delší vzdálenosti s přenosem střelby do 90° a odstraňování závad na střelnici ve Vršovicích u Louna. Tento den byl speciální hlavně díky setkání s náčelníkem Generálního štábu arm. gen. Alešem Opahou a vrchním praporčíkem Armády št. prap. Peterem Šmickem, kteří si našli čas a přišli si s námi zastřílet a pokecat o službě v Armádě ČR. Většina vojáků za celou dobu služby nemá možnost sežít se s NČS a promluvit si neformálně o aktuálních tématech v Armádě. Pan generál Opaha i št. prap. Šmick nám udělali, jak dohlázi nasloučet i těm nejmenším hodnostním sborům a požou si je řešit i jejich problémy. Příslušníci jednotky si povídají a střelbu s panem generálem a štábním praporčíkem užíli a ještě více se upernil respekt a důvěra v tyto dva mimořádné lidi.

[Handwritten signature]

srpen

Z veslaře vojákem Čestné stráže AČR

Veslař David Jirka, stříbrný medailista z olympiády 2004 v Athénách a z mistrovství světa 2003 v Miláně, ukončil svou aktivní sportovní kariéru v ASC Dukla. V roce 2017 se stal členem jiného týmu – Čestné stráže AČR.

David Jirka odstartoval svou vojenskou kariéru základní službou v roce 2001 v pražské Dukle, kde následně působil jako profesionální sportovec-civilista. Možnost navléci si uniformu se před ním otevřela v roce 2005 hned poté, kdy na olympijských hrách v Aténách v roce 2004 získal stříbrnou medaili ve veslování v párové čtyřce. „V týmu Dukly si každým člověk musel své místo zasloužit, zejména dosaženými sportovními úspěchy. Také délka pracovního kontraktu byla závislá hlavně na schopnosti tvrdého tréningu, který trval 5 až 6 hodin denně,“ vzpomíná David Jirka. Zúčastnil se i další olympiády v Pekingu (2008) a kvalifikoval se na mistrovství světa ve veslování v roce 2009.

Bronzový David Jirka na Mistrovství Evropy

Po mnoha úspěších na mezinárodních kolbištích mu vedení ASC Dukla nabídlo místo trenéra mládeže do 23 let. „Trenérem může po většinou být pouze civilní osoba, takže mé rozhodnutí přijmout nabídku stát se trenérem, a tím pádem „svléknout“ vojenskou uniformu, bylo obtížné. Chtěl jsem ale dál sloužit v armádě.“ Neváhal tedy využít nabídky Posádkového velitelství Praha a od roku 2017 slouží u Čestné stráže AČR na pozici staršího střelce – desátníka.

A fakta:

- Přezdívka: Olí
- Hlavní disciplína: párová čtyřka
- První oddíl: VK Vajgar Jindřichův Hradec
- Největší úspěchy: ASC Dukla Praha

Tři měsíce tvrdého výcviku

Podplukovník Miroslav Leška, velitel praporu Čestné stráže AČR, si dobře vzpomíná na Jirkovy začátky: „Z počátku bylo jeho hlavním úkolem naučit se vše potřebné, co musí každý voják čestné stráže ovládat při zabezpečení protokolárních aktů. Tři měsíce intenzivního a tvrdého výcviku, kterým si projde každý příslušník, ho připravily na vzornou reprezentaci na veřejnosti a zároveň ho ztotožnily s vojenským chováním a vystupováním. Pro Davida Jirku představovaly tyto tři měsíce vysokou psychickou zátěž a změnu ve všech ohledech.“ Desátník Jirka k tomu dodává: „Byl jsem zvyklý na stres i napětí před závody, ale tam to člověk během fyzické zátěže ze sebe dostane. U Čestné stráže jsem musel hodně přizpůsobit a naučit se stres potlačovat ještě více.“

Jednotky Čestné stráž AČR zabezpečují protokolární aktivity na území celé ČR i v zahraničí, také slavnostní uvítání státních zahraničních delegací, slavnostní vojenské nástupy i líbivá exhibiční vystoupení, a tak reprezentují Armádu ČR na veřejnosti. David Jirka dále vysvětluje: „Vlastně reprezentuji naši zemi nadále, už ne v kombinéze, ale v reprezentační uniformě. V mé bývalé i současné službě je zapotřebí velká míra sebe disciplíny, trpělivosti, přesnosti, vzájemného respektu, ale i relaxace.“

Návrat mezi olympioniky

David Jirka svou vyrovnanou povahou a skromným chováním šíří pozitivní atmosféru i mezi svými spolubojovníky v četě. Nyní začíná stále intenzivněji trénovat na single skifu a rád by se opět aktivně zapojil do vrcholového sportu. „V září letošního roku bych se rád zúčastnil Pražských primátorek. Pokud uspějí, tak se v roce 2021 pokusím zajet tzv. kontrolní závody s co nejlepším výsledkem. Až tady se mi mohou opět otevřít šance pro nominaci na olympiádu a návrat do olympijské rodiny,“ uzavírá s širokým úsměvem své vyprávění desátník David Jirka, olympionik, čestňák a prý obyčejný kluk z Jindřicháče.

Čestňák David Jirka se svými kolegy z čety u sochy gen. Sedláčka

Nečekám pochvalu, jsem šťastný mezi svými spolubojovníky, dál hrdě reprezentuji.

Jirka D.

David Jirka: Nečekám slova chvály, jsem šťastný mezi svými spolubojovníky a dál hrdě reprezentuji

Z veslaře střelcem

Veslař David Jirka, stříbrný medailista z olympiády 2004 v Aténách a z mistrovství světa 2003 v Miláně, ukončil svou aktivní sportovní kariéru v ASC Dukla. V roce 2017 přestoupil do jiného týmu a obléká „dres“ Čestné stráže Armády České republiky.

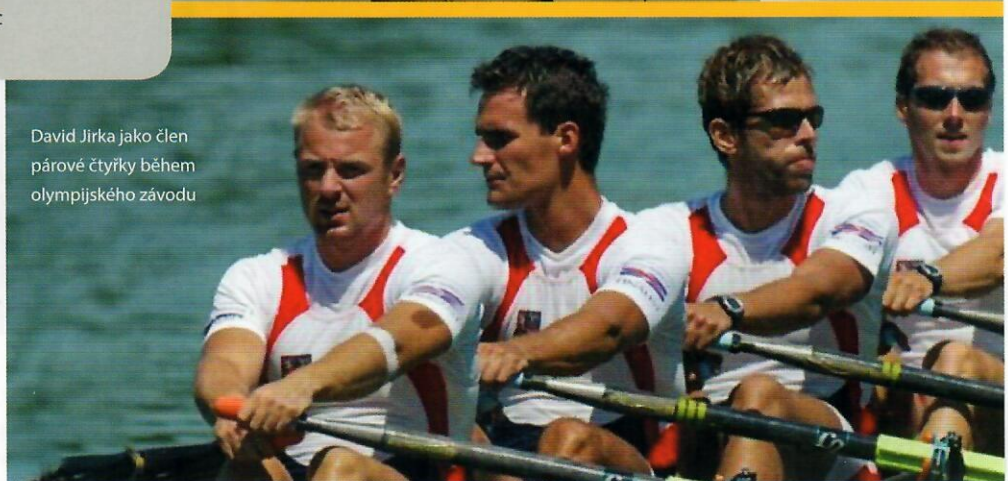
A fakta:

Přezdívka:	Olí
Hlavní disciplína:	párová čtyřka
První oddíl:	VK Vajgar Jindřichův Hradec
Největší úspěchy:	ASC Dukla Praha

David Jirka odstartoval svou vojenskou kariéru základní službou v roce 2001 v pražské Dukle, kde následně působil jako profesionální sportovec-civilista. Možnost navléci si uniformu se před ním otevřela v roce 2005 hned poté, kdy na olympijských hrách v Aténách v roce 2004 získal stříbrnou medaili ve veslování v párové čtyřce.

„V týmu Dukly si každý člověk musel své místo zasloužit, zejména dosaženými sportovními úspěchy. Také délka pracovního kontraktu byla závislá hlavně na schopnosti tvrdého tréninku, který trval pět až šest hodin denně,“ vzpomíná David Jirka. Zúčastnil se i další olympiády v Pekingu v roce 2008 a kvalifikoval se na mistrovství světa ve veslování v roce 2009.

Po mnoha úspěších na mezinárodních kolbištích mu vedení ASC Dukla nabídlo trénování mládeže do 23 let. „Trenérem může většinou být pouze civilní osoba, takže mé rozhodnutí být pouze civilní osoba, takže mé rozhodnutí přijmout nabídku stát se trenérem, a tím pádem „svléknout“ vojenskou uniformu, bylo obtížné. Chtěl jsem ale dál sloužit v armádě. Proto jsem téměř okamžitě kývnul na nabídku Posádkového velitelství Praha a od roku 2017 sloužím u Čestné stráže AČR na pozici staršího

David Jirka jako člen párové čtyřky během olympijského závodu

střelce v hodnosti desátníka,“ vzpomíná na své rozhodování Jirka.

Tři měsíce tvrdého výcviku

Podplukovník Miroslav Leška, velitel praporu Čestné stráže AČR, si dobře vzpomíná na Jirkovy začátky: „Zpočátku bylo jeho hlavním úkolem naučit se vše potřebné, co musí každý voják Čestné stráže ovládat při zabezpečení protokolárních aktů. Tři měsíce intenzivního a tvrdého výcviku, kterým si projde každý příslušník, ho připravily na vzornou reprezentaci na veřejnosti a zároveň ho ztotožnily s vojenským chováním a vystupováním. Pro Davida

Jirku představovaly tyto tři měsíce vysokou psychickou zátěž a změnu ve všech ohledech.“ Desátník Jirka k tomu dodává: „Byl jsem zvyklý na stres i napětí před závody, ale tam to člověk během fyzické zátěže ze sebe dostane. U Čestné stráže jsem se musel hodně přizpůsobit a naučit se stres dostat pod kontrolu ještě více.“

Jednotky Čestné stráže AČR zabezpečují protokolární aktivity na území celé ČR i v zahraničí, také slavnostní uvítání státních zahraničních delegací, slavnostní vojenské nástupy i líbivá exhibiční vystoupení, a tak reprezentují Armádu ČR na veřejnosti. David Jirka dále

Přehled nejlepších výsledků:		
Závod	Disciplína	Výsledek
1998 Mistrovství světa juniorů – Ottensheim	2x	15. místo
1999 Mistrovství světa juniorů – Plovdiv	8+	4. místo
2000 Mistrovství světa juniorů – Záhřeb	4x	3. místo
2002 Mistrovství světa – Sevilla	4-	1. místo
2003 Mistrovství světa – Milán	4x	2. místo
2004 Olympijské hry – Atény	4x	1. místo
2005 Mistrovství světa – Gifu	4x	1. místo
2006 Mistrovství světa – Eton	4x	1. místo
2007 Mistrovství světa – Mnichov	4x	1. místo
2008 Olympijské hry – Peking	4x	10. místo
2008 Mistrovství Evropy – Atény	4x	4. místo
2009 Mistrovství světa – Poznaň	4x	11. místo
2010 Mistrovství Evropy – Montemor-O-Velho	2x	3. místo
2010 Mistrovství světa – Karapiro	2x	9. místo
2011 Mistrovství světa – Bled	2x	12. místo
2011 Mistrovství Evropy – Plovdiv	4x	1. místo
2012 Mistrovství Evropy – Varese	8+	3. místo
2013 Mistrovství Evropy – Sevilla	8+	1. místo
2014 Mistrovství Evropy – Bělehrad	4x	1. místo
2014 Mistrovství světa – Amsterdam	4x	17. místo
2015 Mistrovství Evropy – Poznaň	2x	6. místo
2015 Mistrovství světa – Aiguebelette	2x	18. místo

vysvětluje: „Vlastně reprezentuji naši zemi nadále, už ne v kombinéze, ale v reprezentační uniformě. V mé bývalé i současné službě je zapotřebí velká míra sebedisciplíny, trpělivosti, přesnosti, vzájemného respektu, ale i relaxace.“

Návrat mezi olympioniky

David Jirka svou vyrovnanou povahou a skromným chováním šíří pozitivní atmosféru i mezi svými spolubojovníky v čteti. Nyní začíná stále intenzivněji trénovat na single skifu a rád by se opět aktivně zapojil do vrcholového sportu. „V září letošního roku bych se rád zúčastnil Pražských primátorek. Pokud uspěji, tak se v roce 2021 pokusím zajet tzv. kontrolní závody s co nejlepším výsledkem. Až tady se mi mohou opět otevřít šance pro nominaci na olympiádu a návrat do olympijské rodiny,“ uzavírá s širokým úsměvem své vyprávění desátník David Jirka, olympionik, čestňák a prý obyčejný kluk z Jindřicháče.

V jeden den z bláta do slavnostní uniformy

Plníme vojenské i čestňácké povinnosti. Někdy se to sejde a musíme zabezpečit dvě akce najednou - protokolární akty i plánovaný výcvik.

Dne 11. 8. jsme se z vojenského výcvikového střediska v Bechyni přesunuli do Plzně, k památníku gen. Pattona a za účasti amerického ministra zahraničí Mika Pompea splnili pietní akt „Díky Ameriko“.

Po krátkém odpočinku cestou v autobuse, jsme se převlékli zpět do maskáčů a dokončili vojenskou přípravu.

Výcvik v Bechyni – jsme vojáci

Plzeň, Klatovská třída. Pietní akt u památníku "Díky Ameriko".

Bechyně, výcvikový prostor. Dokončení výcviku.

Česká televize na posádce

Dne 20. 8. v prostorách Posádkového velitelství natáčela Česká televize reportáž mapující činnost vojenských kaplanů.

Když se záliba stane profesí

Představujeme ženskou „kliku“ Vojenské hudby Olomouc. Poprvé v historii vojenských hudeb čtyři ženy - hudebnice v ansámblu.

nrtm. Kristýna Kočtářová, nrtm. Eva Bínová, rtm. Nela Neduchalová, rtm. Žaneta Grygarová

Vojenští hudebníci při zkoušce orchestru

Speciální vojenská příprava štábu

Vojenské lezení, zdravotní příprava, taktika, topografie, základy přežití a nakonec vojenské plavání. Příjemná změna od kancelářské práce. Jsme především vojáci!

Taktika při přesunech, ostrážitost a dobrá muška byly základem výcviku

Abychom se o sebe dokázali postarat i mimo kancelář, zopakovali jsme si základy přežití.

Vzpomínka na našeho hrdinu!

Vojáci z Posádkového velitelství Praha v Lázních Toušeni uctili dne 26. 8. památku druhoválečného veterána, politického vězně a prvního polistopadového předsedy Československé obce legionářské, armádního generála Tomáše Sedláčka.

Čest jeho památce!

svob. Václav Manhard vzdává poctu u pomníku gen. Sedláčka

zástupce velitele posádky pplk. Kotvas vzpomíná na hrdinské činy arm. gen. Tomáše Sedláčka

září

„Superhrdinové“ existují

S dětmi do školy. 1. září znamená vždy nové výzvy a úkoly nejen rodičovské, ale i vojenské. A za dobrou práci nezbyvá než ocenit.

Ségra neboj, školu zvládneme

Velitel úvaru plk. Šíba ocenil výtečnou práci nejen svého zástupce pplk. Jána Kotvase

Během prvního zářijového nástupu byli oceněni vojáci Posádkového velitelství za mnohaletou službu v Ozbroyených silách ČR. Kompletní jmenný seznam je vypsán na konci kroniky.

11. ročník Odznaku všestrannosti

I na takovýchto akcích se Čestná stráž podílí. Ve dnech 2 – 4. 9. jsme zabezpečovali sportovně společenskou akci „11. ročník Odznaku všestrannosti“.

*Sekce rozvoje sil MO
generálmajor Ing. Ivo Střecha*

Práze dne 9. září 2020

Pane plukovníku,

*jménem svým i jménem Sekce rozvoje sil MO Vám děkují za vysoce profesionální přístup
Vašich podřízených, kterým se prezentovali při zabezpečení sportovně společenské akce
„11. ročník Odznaku všestrannosti“ ve dnech 2. až 4. září 2020 v Brně.*

*Příslušníci Posádkového velitelství Praha výrazně přispěli k výbornému a naprosto
bezproblémovému provedení celé akce.*

Těším se na další vzájemnou spolupráci.

S pozdravem

generálmajor Ing. Ivo Střecha

*plukovník gšt. Ing. Radek Šiba
velitel Posádkového velitelství
P r a h a*

Pieta na počest brig. gen. Václava Morávka

V pondělí 7. 9. odpoledne jsme zabezpečili pietní akt na počest štábního kapitána Václava Morávka, brigádního generála in memoriam v městském divadle Kolín a pietní akt u pomníku Josefa Mašina v Lošanech.

Fotografie společně s děkovným dopisem veliteli útvaru plk. Šíbovi, jsou zaslány předsedou společnosti Společnost Václava Morávka v Kolíně, panem Pavlem Pobříslm.

Generál Zůna: „Jsem i jedním z Vás!“

Dne 8. 9. jsme na posádce uvítali prvního zástupce náčelníka Generálního štábu generálporučíka Jaromíra Zůnu. Ocenil nejen úroveň naší práce, ale zejména ty činnosti, na kterých se už 6 měsíců podílíme v rámci boje proti COVID-19.

1. zástupce NGŠ s velitelem útvaru a exhibiční jednotkou Čestné stráže

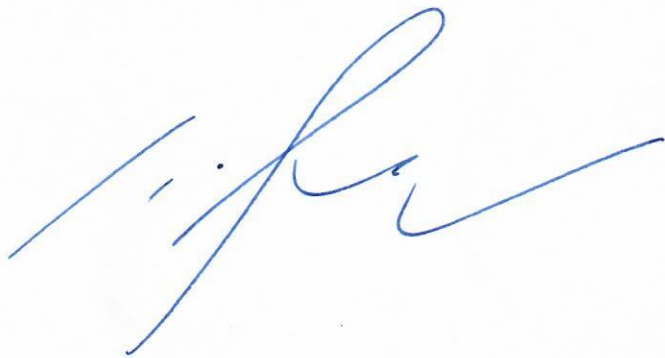
Ještě zápis do naší kroniky.

Vlastnoručně psané věnování od prvního zástupce náčelníka Generálního štábu
generálporučíka Jaromíra Zůny, při návštěvě PVP.

Děkuji: Formálnímu velitelství
Prota za skvělé služby a
a reprezentaci ČR na veřejnosti
i v zahraničí.

Skvělé lidi a věci, které PVP Prota
pochybují o jeho činnosti, rozloží
na svět.

Proji všem příslušníkům PVP Prota
hodně úspěchů.

„Cheers up song“

Vojenští hudebníci, kteří působí v Mezinárodním vojenském orchestru Vrchního velitelství spojeneckých sil v Evropě (SHAPE), natočili video pro všechny, kteří stále „jedou naplno“ a pomáhají. V orchestru, kde hrají jen ti nejlepší z nejlepších, má v současnosti svého zástupce i naše Armáda. Tímto videem nám vzkazují: „Doufáme, že tato píseň rozveselí vás všechny, kteří jste snili o tom, že se podniky bezpečně znovuotevrou. Pozdrav všem věřícím v našem mezinárodním společenství, kteří s námi sdíleli své talenty. Buďte všichni v bezpečí“.

uprostřed zástupce AČR nrtm. Michal Damborský

Armáda České republiky
Ministerstvo obrany České republiky
NATO
SHAPE International Band

30. výročí operace Pouštní štít a Pouštní bouře

Za všech okolností, za jakýchkoli podmínek ctíme tradice. Pokud jde o Vítkov a protokolární akty, vždycky jsme u toho. Stejně tak dne 25. 9. při pietním aktu k 30. výročí operace Pouštní štít a Pouštní bouře.

Paní generálka Lenka Šmerdová společně s dalšími hosty během vzdávání pocty při zahájení pietního aktu

Covidový režim stále omezuje přítomnost počtu osob, na který jsme na Vítkově zvyklí

Jídelna v provozu

Každodenní vojenský život není žádný piknik a dobré jídlo je zvláště důležité pro morálku „celé posádky“.

Od 21. 9. vaříme ve zrekonstruované kuchyni. Kuchařky a kuchaři pro nás každý den připravují něco speciálního ze svého kulinářského umění. Posádková kuchyň v plném provozu odstravuje až 350 osob denně a to i včetně vojenských důchodců a válečných veteránů.

Tohle je prostě ruka čestřáka (prap. Otakar Málek)

S úsměvem jde všechno lépe...Jirka s Tomášem chystají "oběd".

Strážili jsme Palládium

Není Palládium jako Palládium. O žádný shopping nešlo!!!!

Zde se jedná o **Palládium země české** - památku ojedinělého kulturního významu, zhotovenou ve 14. století a legendou spjatou se sv. Václavem.

Slavnostní ráz celé akci, která se uskutečnila dne 26. 9. ve středočeském Tetíně, dodala přítomnost vojáků Čestné stráže AČR.

Čest a vlast.

Des. Ječmen společně s des. Chaloupkovou hrdě a se vši vážností stráží Palládium

Jarda vypadá opravdu drsně

Vnitřní prostor kostela sv. Ludmily v Tetíně

Chytrá karanténa na posádce

Neděláme jen přehlídky a parády ... děláme vše, co je potřeba. Dne 10. 9. se třicet čestňáků zapojilo do trasování v rámci chytré karantény. Spolu s kolegy z Opavy a vojenskými zdravotníky, kteří nás zaškolili a poučili, pomáháme s vyhledáváním a instruováním lidí.

Chytrá karanténa nebo trasování. Oba termíny jsou námi používány. Začínali jsme na posádce na Síni tradic a na malé učebně štábu, v počtu 30 vojáků (15 VZP z 1. roty a 15 VZP z 2. roty). Ale protože se covidová situace nevyvíjela dobře, bylo třeba rozšířit prostory a také posílit celý tým. Zázemí trasovačů bylo přesunuto na Ružyn a počty navýšeny na 60 osob. Vzhledem k opatřením, která nás po celou dobu provázela, bylo nařízeno omezit pracovní skupiny na co nejmenší počet osob. Nezbylo tedy nic jiného, než trasovače s veškerým vybavením potřebné k práci přesunout na home office. Nejvyšší počet trasovačů za celkové období chytré karantény byl 76 VZP.

Dostali jsme školení a důležité informace od zdravotníků.

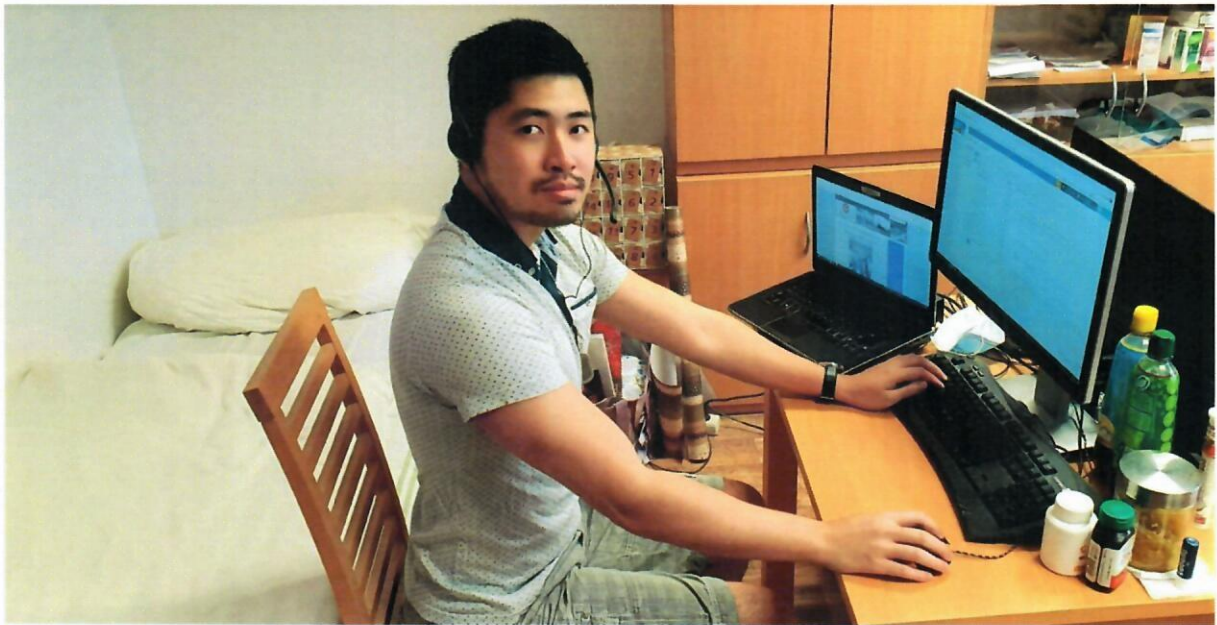
Trasovací tým na posádkové Síni tradic

Posílený tým trasovačů v prostorách Ruzyně

Rozdělení do menších pracovních skupin bylo dle nařízení Hygienické stanice nezbytné

svob. Mgr. Mai Trung Hieu z 1. roty trasuje z domáciho prostredí

des. Václav Manhart byl také členem trasovacího týmu

Markéta Řeháková z Hospodářských novin o nás napsala:

Máte koronavirus, běžte teď hned z práce domů. A pěšky. Příslušníci Čestné stráže odložili uniformy a pomáhají hygienikům

Na sklonku léta se běžný den vojáků z Posádkového velitelství v Praze úplně otočil. Za běžné situace reprezentují armádu při oslavách, návštěvách zahraničních diplomatů či na státních pohřbech. V tréninku denně drilují pochodové sestavy či choreografie s puškami a věnci. Na konci září ale šedesátka příslušníků Čestné stráže odložila slavnostní uniformy a zasedla k počítačům v call centru. Pomáhají hygienikům s trasováním lidí pozitivně testovaných na koronavirus a jejich dalších kontaktů.

"Je to diametrální rozdíl. Většina týmu není zvyklá celý den sedět za počítačem a komunikovat s lidmi o složitých medicínských záležitostech, jako je nákaza koronavirem," popisuje pro HN svobodník Ivo Zábojník v ruzyňských kasárnách. K posádce se připojil před rokem a půl. Zábojníka bylo vidět třeba na Vítkově při oslavách konce druhé světové války. Ještě viditelnější je současné zapojení posádky například do rozvozu ochranných pomůcek nebo organizace krajských voleb. Tehdy vojáci pomáhali s hlasováním voličů v karanténě.

Zábojník se do vyhledávání lidí pomocí trasování zapojil minulý měsíc. Nejdříve volal pouze lidem, kteří se setkali s někým pozitivním, a bylo tedy pravděpodobné, že se koronavirem také nakazili. S růstem počtu případů se jeho úkol rozšířil. Nyní volá přímo pozitivně testovaným.

"Pro tenhle úkol už člověk potřebuje lépe znát pozadí situace. Otázek je více a potřebujeme získat přesné informace, abychom zvládli rizikové kontakty dohledat," říká Zábojník. Ve spolupráci s nemocnými vytváří mapu rizikových kontaktů, tedy lidí, kteří by mohli nákazu nevědomky šířit. "Každý člověk je v jiné životní situaci a omezení, která po nich vyžadujeme, je mohou zásadně ovlivnit. Musíme umět poradit, co je v konkrétním případě nejlepší a přitom v souladu s vyhlášenými opatřeními," doplňuje Zábojník.

V Ruzyni vytvořili dva týmy po třiceti vojácích, které se střídají po osmihodinových směnách sedm dní v týdnu. V kasárnách je ale klid. Vojáci sedí v oddělených místnostech po malých skupinkách, aby mezi sebou měli velké vzdálenosti.

Podle poručíka Radka Mareše, který má call centrum na starosti, jsou lidé většinou vděční za každou radu, ale mají často špatné informace. "Občas se objeví kolize mezi tím, co si lidé myslí a co ve skutečnosti platí. Lidé mají často zkreslené informace, protože si vykládají nařízení jinak," vysvětluje Mareš a uvádí příklad. "Rodiče mají někdy obavu nechat své děti testovat a myslí si, že to není nutné. To je dezinformace," upozorňuje Mareš. Ministerstvo zdravotnictví vydalo na konci září mimořádné opatření, že bez ohledu na věk musí jít na testy každý, komu hygiena vyhlásila karanténu.

Podle Mareše hovorů přibývá, ale další jeho kolegové zatím trasovací tým posílit nemohou, protože se aktuálně podílí na výstavbě letňanské polní nemocnice. Armáda má call centrum také v Opavě a celkově pomáhá hygienikům sto vojáků.

Volby 2020

Dne 29. 9. za dodržení všech hygienických a bezpečnostních opatření pomáháme se zajištěním voleb na volebním drive-inu na Letné. I občané Hlavního města Prahy, kteří jsou v karanténě nebo izolaci, se mohou bezproblémově zúčastnit právě probíhajících voleb. 2. a 3. října pak naše týmy v čele se zapisovatelem – civilistou pomohou zajistit volby i lidem, kteří po předchozí registraci budou moci odvolit v pohodlí svého domova. Právě k těmto občanům naši vojáci také vyjíždějí. Pro všechny, kteří se zaregistrovali a byli v izolaci, či v karanténě, jsme dovezli volební schránku až domů.

Pomáháme s volbami na Letné, Drive-in

Roušky, obleky, rukavice, dezinfekce. Přicházíme do kontaktu s nakaženými, je třeba se chránit.

S odpovědnými osobami z volebního týmu jsme navštívili zaregistrované osoby v jejich domovech a umožnili jim volit.

Nadrotmistr Michal Damborský působí již druhým rokem v mezinárodním orchestru Vrchního velitelství spojeneckých sil v Evropě

Nadrotmistr Michal Damborský při sólovém přednesu písně It's Been a Long, Long Time v katedrále Collégiale Notre-Dame de Dinant.

Příběh (ne)obyčejného muzikanta

Tak nějak jsme si již zvykli, že na Vrchním velitelství spojeneckých sil v Evropě v belgickém Monsu nás léta reprezentují generálové a důstojníci působící v aliančních strukturách. V loňském roce se ale český stejnokroj objevil i v kapele tohoto velitelství SHAPE Internacional Bandu (SIB). Její součástí se totiž stal trumpetista Vojenské hudby Olomouc nadrotmistr Michal Damborský.

Možná ještě zajímavější než působení v tomto hudebním tělese jsou ale pestré životní osudy tohoto vojáka. Michal Damborský vystudoval brněnskou konzervatoř. Nějakou dobu působil jako učitel hudby a orchestrální hráč na volné noze. Pak se ale vydal na cesty.

Hrál i s cirkusem

Jako trumpetista nastoupil do kapely velkého německého cirkusu. Později byl přes letní sezonu zaměstnán v lázeňském orchestru ve městě Wyk auf Föhr na ostrově v Severním moři. Ve zbytku roku se zapojil do operních festivalů a hudebních muzikálů v nejrůznějších evropských zemích. Vedl také hudební workshop v Jižní Americe.

Když se ale oženil a očekával narození syna, bylo mu jasné, že se musí usadit. „Proto jsem se přihlásil na všechny tři konkurzy, které byly koncem roku 2015 vypsaný. Uspěl jsem nejen v případě Vojenské hudby Olomouc, ale také v konkurzu do orchestru Moravského divadla Olomouc. Budu upřímný, důvodem, proč jsem se rozhodl pro službu v armádě, byly peníze,“ vysvětluje nadrotmistr Damborský. „Svého rozhodnutí v žádném případě nelituji. Hudební službu AČR vnímám velmi pozitivně. Asi mi byla předurčena. Už můj první učitel hry na trubku, když mi bylo deset let, mi často říkal: Michale, ty půjdeš na vojenskou konzervatoř, protože armáda ti dá stravu, ošacení a zaměstnání! Jeho myšlenka se nakonec naplnila.“

Pomohl krajan

O místě v kapele vrchního velitelství si naši hudebníci mohli v té době jen nechat zdát. Že byla podobná možnost naší armádě nabídnuta, na tom má podíl především jeden z posledních velitelů SIB Alex Dvorak (U. S. ARMY). Tento rodilý Čech a absolvent pražské konzervatoře ve hře na trubku nezapomněl na své kořeny a přesvědčil všechny, že by bylo dobré doplnit kapelu i českým muzikantem. Nadrotmistr Damborský byl jen jedním z možných uchazečů. „Dlouho nepřicházely žádné informace, zda AČR vůbec nové místo odsouhlasí. Já jsem byl ale namotivovaný místo v Monsu získat, řekl jsme si, že na nic nebudu čekat, a udělal si jazykovou zkoušku.“ Ani poté, co bylo rozhodnuto o jeho výběru, ale ještě nebylo úplně vyhráno. Musel získat prověrku na stupeň Tajné. Pak následovala spousta administrativy, lékařská prohlídka, kurz národní přípravy a další záležitosti. V květnu 2019 pak byl nadrotmistr Damborský vyslán na služební cestu na velitelství do Monsu, aby se seznámil s chodem této struktury a samozřejmě především s orchestrem.

Velice variabilní orchestr

Úkolem SHAPE International Band je reprezentovat a hudebně podporovat aktivity NATO a velitelství. Orchestr má několik uskupení. Nadrotmistr Damborský v něm působí jako hráč na trubku. Jeho služeb využívá NATO Jazz Orchestr. Dále je členem žestového kvinteta NATO Brass Ambassadors, tedy souboru, který z velké části pokrývá ceremoniální potřeby. Ten se v případě velkých ceremoniálních akcí rozšiřuje o některé neprofesionální hudebníky z řad vojáků a civilistů působících na velitelství. Důležitá je i jeho role trubače vojenských signálů, večerek apod. Kromě toho může být využit při správě notového archivu SIB, v operačním oddělení, kde se řeší časové plánování jednotlivých akcí, doprava, dojednávání podmínek se zájemci o vystoupení a dlouhodobé plánování. Občas pomáhá i v propagačním týmu, který zajišťuje sociální síť a prezentaci na nich.

Protože SIB funguje jako výběrové uskupení, kde se často potkají hráči na stejné vysoké úrovni, nejsou muzikanti vázání na konkrétní pozici 1., 2., 3. či 4. trubky, jako je tomu v našich vojenských hudbách, ale střídají se.

Hudební půlmaraton

Pracovní týden začíná v pondělí na zkušební poradou, kde se dozvědí, co všechno je čeká. Pak pokračují všichni rozehráváním, než začne zkouška některé ze skupin. Procvičují se zejména nátlakové svaly v oblasti rtů a obličeje. „V tomto ohledu je vlastně profesionální hudebník srovnatelný s profesionálním sportovcem, který také neustále trénuje pro zlepšení své kondice a výkonnostní posun vpřed. Vojenská hudba nezřídka hraje okolo 40 minut v kuse, je to jako byste běželi třeba půlmaraton,“ upozorňuje Michal Damborský. „Po rozehrávce jdu na zkoušku nebo dál cvičím. U žestových nástrojů je potřeba neustále pracovat na základech tvoření tónu a nátlakových cvičení. Musím se také připravit na konkrétní party, náš repertoár se totiž hodně obměňuje, všechno pilujeme tak, aby výsledek byl co nejdokonalejší. A protože i hudebník je voják, musím se občas věnovat také vojenským záležitostem a udržení určité fyzické kondice.“

Liší se od naší hudby

„SIB se od naší vojenské hudby liší především tím, že je komornější. Tvoří ho pouze osmnáct instrumentalistů, dvě zpěvačky a zvukař. To je dáno tím, že jde o klasický bigband s repertoárem 30. a 40. let minulého století. Většina koncertů je totiž spojena s druhou světovou válkou a nějakým výročím. Z obsazení pak i vychází odlišně barevný zvuk třeba žestového kvinteta. Nemáme zde také místa pro hráče na tubu a lesní roh. Takže hrajeme buď ve složení tří trombony a dvě trubky, nebo častěji dva tromboni, křídlovka a dvě trubky,“ vysvětluje nadrotmistr Damborský. Orchestr má rovněž velkou variabilitu souborů. Další podstatný rozdíl je v častém střídání jeho členů. Je to dáno především tří- až čtyřletým limitem vysílání do struktur. Kapela se každého čtvrt roku sehrává s novým členem. Odlišnost je i v repertoáru. Ten je určován především tím, pro jakou národnost se daný ceremoniál koná. Nejfrekventovanější jsou americké a belgické skladby, členové orchestru ale musí zvládat

repertoár všech třiceti členských zemí. Tedy minimálně jejich hymny a vojenské signály a večerky. SIB také nemá klasické dirigenty, jako naše hudby. Velitelem CW4 Bettencourt je lead trumpetista, diriguje pouze ceremoniální band. Jednotlivé soubory vedou určení členové, ale nad nimi vždy stojí velitel, který zasáhne, pokud se mu něco nelíbí. Dělá tedy jakéhosi supervizora kvality.

Hrál i s manželkou

Vystoupení, kterých se měl možnost nadrotmistr Damborský za více než rok strávený v Belgii účastnit, byl nespočet. Zajímavé byly nejrůznější služební ceremoniály americké armády, vzdušných sil a námořnictva, ale i pietní akty k uctění památek obětí 1. a 2. světové války a nejrůznějších výročí. „Nejvíce jsem byl ohromen atmosférou při koncertu v Nizozemsku u příležitosti výročí operace Market Garden. Byla zde spousta dobové techniky, uniformovaných nadšenců a taky jsme se setkali s americkými veterány této operace. Ze všech dalších koncertů bych rád zmínil vánoční koncert NJO v SHAPE, kde s námi jako sólistka na housle vystoupila i moje manželka Barbora. Když velitel SIB zjistil, že je profesionální houslistka, upravil pro ni vánoční písničku Carol of the Bells, podle aranže populární americké houslistky Lindsey Stirling. Bylo pro mne potěšující po pár letech opět hrát společně s ní na jednom podiu a s její pomocí také více zviditelnit Českou republiku,“ usmívá se nadrotmistr Damborský. „Získal jsem v Belgii obrovský vzhled do repertoáru, který bych si v republice nikdy nezahrál. Neocenitelná zkušenost je i to, jak by se dala dělat hudební produkce trochu jinak i u nás. Přál bych každému našemu vojenskému hudebníkovi zažít takový pocit profesního naplnění,“ dodává na závěr Michal Damborský.

Text: Vladimír Marek, foto: archiv SHAPE International Band

Nadrotmistr Damborský a SIB během koncertu v Chimay při provedení skladby Fever.

říjen

Podporujeme válečné veterány a Vojenský fond solidarity

Neutíkáme od povinností, běžíme pro dobrou věc. Stejně jako mnoho útvarů po republice, tak i Posádkové velitelství Praha se na přelomu září a října (28. 9. – 2. 10.) zapojilo do projektu „Běh kolem republiky“ na podporu válečných veteránů a Vojenského fondu solidarity. Proběhli jsme „Prahu a její okolí“ a celkem jsme naběhali 207,2 km.

Naši sportáči rozhýbou každého

Nešlo o vítězství, ale o dobrou věc. Odměnou nám byly náramky od Vojenského fondu solidarity.

Prvorotáci pod vedením a „tlakem“ sportáků jsou odhodláni běžet na maximum.

Zapojil se i štáb Posádkového velitelství. Vždyť je to pro dobrou věc.

Výstava na Posádce

Vojenský historický ústav Praha připravil poutavou výstavu zobrazující nedávnou historii novodobých misí a vzpomínky českých vojáků, kteří jsou zde představeni na osobitých portrétních fotografiích doplněných autentickými citacemi z rozhovorů s nimi.

Příslušníci Posádkového velitelství Praha ji od 13. 10. po dobu deseti dnů mohou s chutí zhlédnout v prostorách svých kasáren a seznámit se tak s prožitky a individuálními zkušenostmi svých kolegů.

Z těchto silných lidských příběhů každý určitě zavnímá hodnotu vzpomínek nesoucích hluboké poselství pro budoucí generace..

Výstava byla umístěna v budově jídelny.

Jirka šije roušky

Rozhodl se, že spolužákům ušije roušky a vysloužil si jen nepochopení a posměch. Nezištná pomoc třináctiletého Jiřího Žáka vyvolala ohlas nejen mezi známými osobnostmi, ale i v armádě. 15. října ho ocenili vojáci Posádkového velitelství Praha. Jirka si od nich odnesl mimo jiné maskáče a psí známky se svým jménem.

Příběh inspiroval nejen osobnosti veřejného a kulturního života, oslovil i vojáky Posádkového velitelství Praha. Ostatně také oni na jaře vyměnili své pracovní nástroje – pušky – za jehlu a nit a ve volném čase šili roušky pro kolegy, zdravotníky a záchranáře. „Mne i vojáky posádky Praha oslovila Jirkova potřeba pomáhat. Právě nezištná pomoc a týmová hra – to jsou hodnoty, které my, vojáci, ctíme. Jirka si zaslouží naši velkou podporu,“ doplnil vrchní praporčík Armády ČR Peter Smik.

Sám Jirka má z ocenění velkou radost: „Teď je potřeba, aby se každý z nás nějak zapojil a pomohl ostatním, ať spolužákům, seniorům nebo nemocným. Prostě všem, kteří to potřebují. Mě zrovna baví šití roušek. Chtěl bych jednou vystudovat nějakou uměleckou školu, ale mám rád i počítače. To mladší brácha by chtěl být vojákem!“

Jiří ukazuje veliteli plk. Šibovi roušku, kterou sám ušil

A report 11/2020

V jedenáctém čísle A reportu byl zveřejněn článek o tom, jak velitel Posádkového velitelství ocenil Jiřího Žáka za ušité roušky.

Ocenění za ušité roušky

Rozhodl se, že spolužákům ušije roušky a vysloužil si jen nepochopení a posměch. Nezištná pomoc třináctiletého Jiřího Žáka vyvolala ohlas nejen mezi známými osobnostmi, ale i v armádě. Proto ho ocenili vojáci Posádkového velitelství Praha. Jirka si od nich odnesl mimo jiné maskáče a psí známky se svým jménem.

Odložili jsme uniformy, pomáháme hygienikům

Polní nemocnice v Letňanech

I my jsme se podíleli na výstavbě polní nemocnice v pražských Letňanech. Naším úkolem byla především kompletace lůžek a dalšího příslušenství.

Zapojil se každý bez ohledu na hodnost nebo funkci – příslušníci Čestné stráže, Posádkového velitelství Praha (20 osob) i Ústřední hudby AČR (10 osob).

Společně s vojenskými zdravotníky, logisty, IT týmem a mnoha dalšími odborníky jsme svou práci dokončili.

28. října jen na dálku

Letos jsou všechny oslavy z pandemických důvodů zrušeny. Přesto si připomínáme 102. výročí vzniku samostatného Československa. Speciální hudební přání v podobě pěkné české Škoda lásky ve speciální úpravě kolegy nadrotmistra Michala Damborského z Vojenské hudby Olomouc, zaznělo i v zahraničí.

Generálmajor Petr Mikulěnka při úvodním slovu k oslavám 28. října z belgického Monsu

Nadrotmistr Michal Damborský 5x jinak

Rockový dárek

Ústřední hudba AČR spolu se sólistkou Nad'ou Válovou natočila hudební novinku s názvem "SNAD VRÁTÍ SE BRZY". Překrásná rocková balada vychází zcela záměrně 11. listopadu.

„Život plynoucí beze strachu z jakéhokoliv nebezpečí! Takový život, je možný jen bez válek a jejich následků. A proto s úctou a poděkováním českým vojákům, za pocit bezpečí, vznikla tato píseň ve spolupráci s Ústřední hudbou Armády České Republiky, mou kapelou a přáteli,“ vysvětluje zpěvačka Nad'a Válová svou účast v projektu „Díky Vám“, který má za cíl poděkovat složkám Integrovaného záchranného systému a AČR za jejich práci a nasazení, zejména v době koronavirové krize.

Poprvé byla píseň s názvem MILIM uvedena v hebrejštině na Eurovision Song Contest 2010. Velitel Ústřední hudby podplukovník Jaroslav Šíp k tomu doplňuje: „Jedná se o původní rockovou baladu, jejíž hlavním tématem je lidské odloučení. Odloučení přátel, partnerů, rodičů od jejich dětí, tedy to, co je pro vojenský život velmi typické.“

Pro interpretaci české verze s názvem „Snad vrátí se brzy“ textaře Vlády Gryce byl zcela záměrně vybrán hlas jedinečné šansoniérky a držitelky Ceny Anděl, Nadi Válové. Zástupce velitele hudby major Patrik Spinek, který se podílel na režii nově natočené písně, k tomu dodává: „Hlas Nadi Válové je

momentálně jedinečným na české hudební scéně svou osobitou barvou a silou. Jsme přesvědčeni, že v její nezaměnitelné interpretaci bude celé téma písně předáno posluchačům s patričnou vahou. Věřím, že píseň bude v českých rádiích tak úspěšná jakou se stala ve Francii a Velké Británii.“

V rámci projektu Díky Vám bude postupně nahrána asi desítky písní, která dá vzniknout celému CD, následně i videoklipům, jejichž vysílání se předpokládá jak na komerčních, tak státních televizích.

Šansoniérka Nadi Válová propůjčila svou tvář i hlas projektu "SNAD VRÁTÍ SE BRZY"

„Ústřední hudba AČR se velmi ochotně zapojila do projektu Díky Vám a využila příležitosti poděkovat svým kolegům – vojákům, kteří s velkým nasazením sloužili v této nelehké době a pro které by tato skladba měla být alespoň skromným hudebním dárkem,“ vysvětluje velitel Ústřední hudby podplukovník Jaroslav Šíp.

Ústřední hudba v čele s pplk. Šípem při natáčení písničky

Den Válečných veteránů

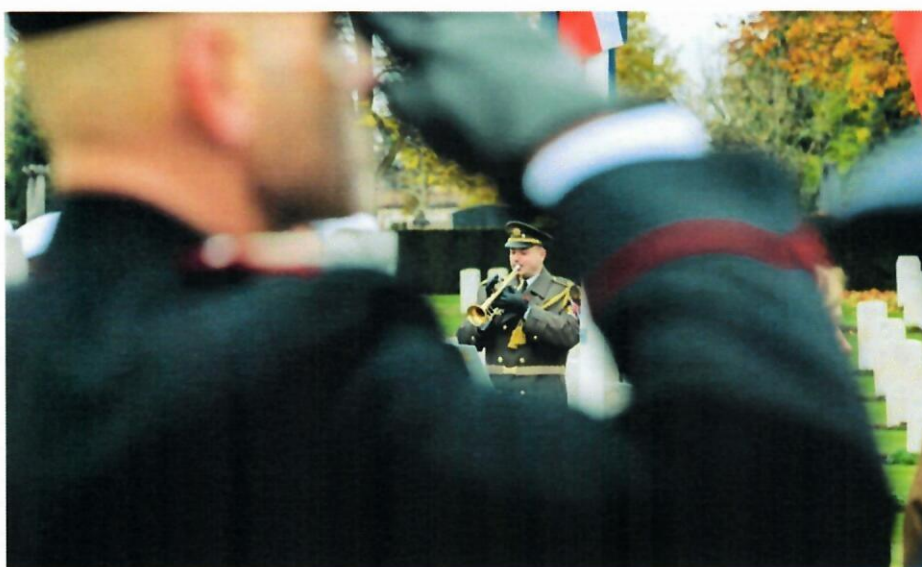
Ctíme ty, kteří sloužili a slouží.

Dne 11. listopadu jsme uctili památku všech válečných veteránů, kteří sloužili i aktivně slouží, kteří trpěli či zemřeli ve světových válkách, konfliktech či mírových operacích. Legenda československého letectví a jeden z velitelů 311. perutě RAF válečný veterán generál Vladimír Nedvěd jednou řekl: „Až se vrátíte domů, vyprávějte jim o nás a řekněte: pro váš zítřek jsme dali náš dnešek.“

Velitel Posádkového velitelství plk. Radek Šíba při uctění památky Válečných veteránů na náměstí Svobody

s časovým posunem myslíme i na své kamarády z posádky Praha a Vojenské hudby Olomouc, kteří aktuálně působí v zahraničí.

nadrotmistr Michal Damborský, v belgickém Monsu

Nezapomeneme...

Dne 13. listopadu rotmistryně Michaela Tichá tragicky zemřela na zahraniční misi při pádu vrtulníku na Sinajském poloostrově.

S úctou a respektem - nezapomeneme.

Chyt'te zloděje!

Díky pohotové reakci a „rychlým nohám“ velitele čety druhé roty por. Josefa Rufera nestačil zloděj z areálu benzínové pumpy ani vyběhnout. Poručík ho za několik minut předal přivolané policii. Velitel plk. Šíba ho za jeho duchapřítomnost a odvahu odměnil.

por. Josef Rufer

por. Š

Velitel útvaru plk. Šíba společně s velitelem praporu pplk. Leškou a velitelem roty kpt. Halfarem poděkovali poručíku Ruferovi za jeho čin.

prosinec

70 let od založení Ústřední hudby AČR

Dne 1. prosince 1950 byla Ústřední hudba oficiálně založena. A je stále ve skvělé formě! Přestože je porušena tradice slavnostních výročních koncertů kvůli situaci Covid-19 a není možné toto výročí oslavit jinak, nezahálíme a hrajeme... letos poprvé jsme si vyzkoušeli on-line koncerty.

Jako první byl Adventní koncert BrassFive Ústřední hudby AČR, který se vysílal v neděli 6. 12. 2020 ve 20:00 hodin na našich FB stránkách. Touto nevšední formou nás mohla Ústřední hudba navštívit „doma“ a prostřednictvím žesťového kvintetu přenést trochu té vánoční nálady do „obýváku“.

Slyšet byl pestrý výběr vánočních melodií – českých i světových. Pěveckými hosty byla Tereza Růžičková a Bronislav Palowski. Celým adventním koncertem provází herec Martin Pechlát.

Hosté Tereza Růžičková a Bronislav Palowski. Moderátor, herec Martin Pechlát (vpravo)

Na třetí adventní neděli následoval dárek Vojenské hudby Olomouc pro všechny, kteří se podíleli na zvládnutí pandemie. Pro nás výjimečná příležitost si vyžádala výjimečné modré uniformy, výjimečné prostředí Vojenské nemocnice v Olomouci a výjimečné koledy.

Příznivců našich koncertů přibývá, pokračujeme tedy i čtvrtou adventní neděli. I přes stále přetrvávající nepříznivou covidovou situaci jsme se ponořili do vánoční atmosféry a v Městské knihovně Prahy 1 zahráli slavné vánoční melodie. Na koncert jsme pozvali skvělou sopranistku Lucii Silkenovou a malého zpěváka Honzíka Musila, člena Kühnova dětského sboru.

Vojenská hudba Olomouc v prostředí olomoucké Vojenské nemocnice

ÚH AČR při jednom z adventních koncertů v prostoru Městské knihovny Prahy 1

Sopranistka Lucie Silkenová a zpěvák Honzík Musil, člen Kühnova dětského sboru

Natáčení vánočních hudebních klipů se nám natolik zalíbilo, že jsme si z toho vytvořili novou tradici. V hlavní roli Žesťový kvintet Vojenské hudby Olomouc. Všechny koncerty a hudební klipy jsou dostupné na FB stránkách PVP, VH Olomouc i ÚH AČR.

Ve vojenském orchestru také ženy

A to vůbec poprvé v historii armádní hudby. Jsou čtyři, dokonale ladí s celým souborem a výborně si rozumí se saxofonem, lesním rohem a klarinetem. Zelená jim za Vojenskou hudbu Olomouc zkrátka moc sluší!

rtm. Žaneta Grygarová - lesní roh, nrtm. Kristýna Kočtářová - lesní roh, nrtm. Eva Bínová - klarinet, rtm. Nela Neduchalová - saxofon a klarinet

Vojenská hudba
Olomouc má poprvé
v historii v souboru
čtyři ženy

Našly odvahu a nelitují toho

Historie Vojenské hudby Olomouc sahá až do doby Rakouska-Uherska. Nutné dodat, že tento vojenský dechový orchestr byl vždy ryze mužskou záležitostí. To už ale v Olomouci několik let neplatí. Poprvé v historii tohoto vojenského hudebního tělesa jsou mezi muzikanty i čtyři ženy. Lesní rohy, klarinety a saxofon. To jsou hudební nástroje, se kterými zapadly nejen do mužského kolektivu, ale navíc i do toho vojenského. A nějaké úlevy nebo výhody? Ani náhodou...

rtm. Záneta Grygarová, lesní roh
nrtm. Kristýna Kočtářová, lesní roh
nrtm. Eva Bínová, klarinet
rtm. Nela Neduchalová, saxofon, klarinet

Smutné 1. výročí

Dne 4. prosince jsme s úctou zavzpomínali na bývalého velitele plk. gšt. Ing. Milana Virta.

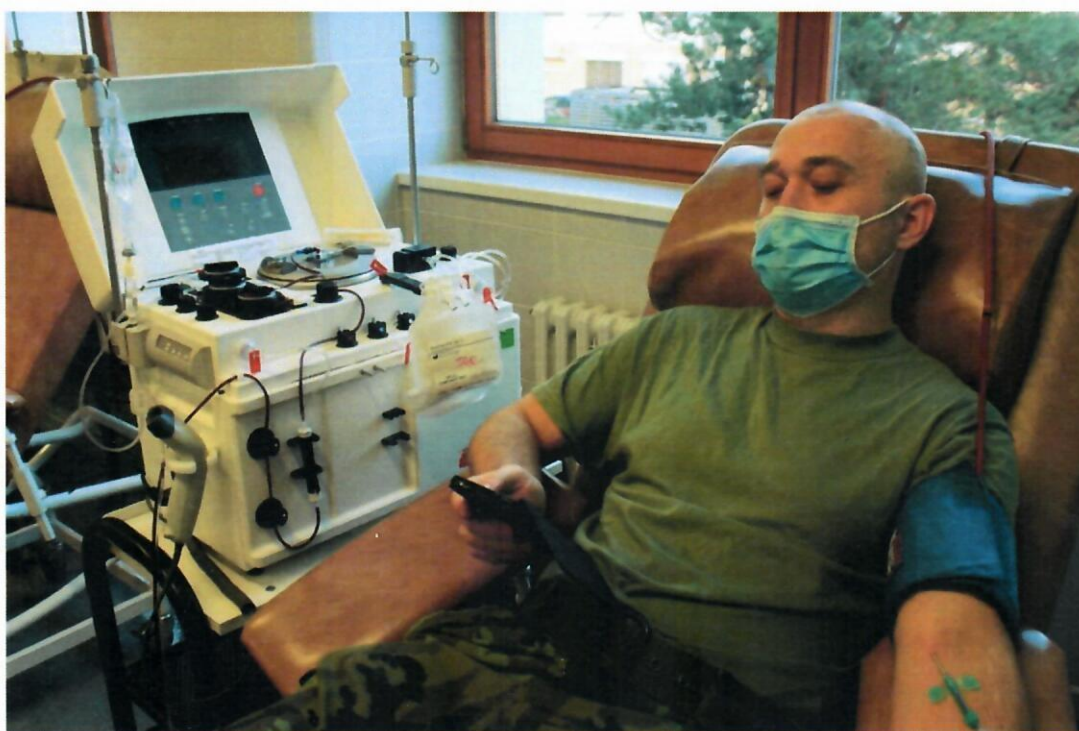
Před rokem odešel náš velitel a velký přítel Milan Virt. Odešel kvalitní člověk s neotřelým smyslem pro humor, člověk, s jehož odchodem v „našem týmu“ zůstává prázdné místo. Odešel po těžké nemoci a vysilujícím boji o život. Vzpomínáme dál, pane veliteli!!

Darujeme zdraví

Koncem roku jsme rekapitulovali a přemýšleli, co bychom ještě mohli udělat? Obdarovat ty, kteří to nejvíce potřebují! Darovali jsme zdraví. Darovali jsme krev, darovali jsme anti-covidovou krevní plazmu.

Velitel posádky plk. Šíba nám jde příkladem..daroval krev.

npor. Toulec daroval anticovidovou plazmu

Prožili jsme náročný, přesto v mnohém krásný rok 2020

Covid bohužel nepolevuje, ani mi nepolevujeme. Trasujeme a pomáháme dál. Na konci roku tvoří tým „trasovačů“ celkem šedesát vojáků z praporu Čestné stráže AČR.

Někteří z nás už s rodinami doma v klidu odpočíváme, ale naše trasovací skupina nepolevuje ani o vánočních svátcích. Makají dál, abychom uchránili co nejvíce těch zranitelných, kteří by mohli COVIDem-19 vážně onemocnět.

Za to všem našim "trasovačům" patří velké uznání.

Posádkové velitelství Praha

plukovník gšt. Ing. Radek Šiba

velitel

Praha 22. prosince 2020

Vojáci, vojákyně, příslušníci trasovacího týmu PV Praha,

rád bych Vám a celému Vašemu týmu napsal pár slov.

Vím, že se pomalu a jistě blíží Vánoce a každý se těšil na pár dní volna s rodinou. Bohužel nám naše plány zkazila opatření kvůli Covidu. Díky narůstajícím počtům nemocných se adekvátně musí i navyšovat počty tzv. trasovačů neboli Vás, mých vojáků a vojákyně, příslušníků PV Praha.

Velice si vážím práce, kterou děláte již 4 měsíce. Není to tak jednoduché, jak se může na první pohled zdát. 8 - 10 hodin denně volat neznámým lidem, mnohdy i takovým, kteří s Vámi hovořit nechťejí. Ale bohužel se najdou i taci, kteří si na Vás kompenzují zlost, vulgárně a nevybíravě Vás osočují a napadají.

Vím, že jste se těšili na zasloužené volno alespoň během svátků, ale současná eskalující situace k tomu nepřispívá. Ale jste vojáci, jste součástí něčeho většího než je Vaše četa, rota, útvar – jste součástí Armády ČR, jejíž vojáci jsou nasazováni v domovech důchodců, dětských domovech, prostě všude, kde jsou opravdu potřeba.... Vy, moji vojáci a vojákyně, jste součástí toho všeho a zasloužíte si stejné uznání!

Celou dobu Vás všechny a Vaši práci sleduji a velice si ji vážím a cením si ji. Jakmile to bude možné, rád bych se s Vámi sešel a osobně Vám za to vše poděkoval.

Na závěr i přesto všechno, bych Vám rád popřál pokud možno hezké svátky, lepší ten nadcházející nový rok a hlavně zdraví Vám a Vaším blízkým.

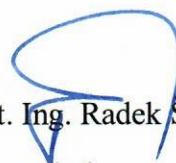
Vojáci, vojákyně, příslušníci PV Praha,

máme za sebou náročný rok 2020, na který budeme vzpomínat především jako na náročné období koronavirové pandemie, v níž se náš vojenský život zcela změnil. Náš hlavní úkol – zabezpečení akcí na veřejnosti – byl ve velké míře nahrazen úkolem jiným – pomoci občanům České republiky v boji s koronavirem všude, kde je to nutné. Nové úkoly jsme splnili na jedničku, přičemž jsme ani v nejmenším neslevili z plnění úkolů souvisejících s přípravou k obraně vlasti a dodržení našich mezinárodních závazků v rámci CCC.

Děkuji všem vojákům i občanským zaměstnancům, kteří se dokázali „bez mrknutí oka“, tedy okamžitě, nově vzniklé situaci přizpůsobit a pracovali i ve ztížených podmínkách.

pplk. Ing. Mikuláš Šandor
náčelník štábu

plk. gšt. Ing. Radek Šíba
velitel